

821
77-71

Ахмад ТОШТОНОВ

С
М
ДУПЛАВИ

Ахмад Тоштов

ДИЛИМ
ДУРЛАРИ

Ахмад Таштов

ДИЛИМ
ДУРЛАРИ

ЎЗБЕКИСТОН RESPUBLIKASI
ОЛИЙ ВА О'РТА МАКСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
ТОШКЕНТ ВИЛОЯТИ ЧИРОҚ
ДАВЛАТ ПЕДАГОГИКА ИНСТИТУТИ
АХБОРОТ RESURS MARKAZI

ЎЗБЕКИСТОН RESPUBLIKASI
ОЛИЙ ВА О'РТА МАКСУС ТАЪЛИМ ВАЗИРЛИГИ
ТОШКЕНТ ВИЛОЯТИ ЧИРОҚ
АХБОРОТ RESURS MARKAZI
1-ФУЛЛА

УЎК: 372.111.1(024)
КБК: 24.269.1Узб. Т-71

Ахмад Тоштов

Дилим дурилар. Шерлар. / Ахмад Тоштов.
Тошкент, 2015

КБК: 24.269.1Узб. Т-71

ISBN 978-9943-24-137-4

© Ахмад Тоштов.
© Тафаккур, 2015.

Ахмад Тоштов _____
Диллати дурилар

Умрини маррифатга, ҳаётини таълим-тарбияга бахш этган инсон, табиийки, филоий инсондир. Аслида муаллимнинг кундалик яшаш тарзи ўз ўқувчиларига, талабасиникига ўхшайди. Чунки ҳар кун ўқиматган, нафоси таъриятлик кўрматган ўқитувчи тунда чироксиз юртдан одамга ўқатади. Тинимсиз изланиш, ўқиш, машаққатли меҳнат эса, табиийки, филолийки талаб этиди.

Ана шулай филоий инсон ана шоир бўлса. Шоирликнинг даъво кимий дил дардини бо рича тўқиб солса, уни ўз дўст-ёрларига, марҳумларига илinsa. Ахмад Тоштов Паркент маррифатчилари ичига ана шулай истеълод соҳиби. Узоқ йиллар мактабда ўзбек тили ва адабиётдан дарс бериб, яна талай йиллар мактабга директорлик қилиб ишлар тинган, назарга тушган. Шоирлик эса қалб амри, дил дарёси тошғанда қўлга қалам олади.

Қўл эл буюртганини, қалб қўзи қўртганини ёзди. Ташбихларни ҳалдан ташқари товлантирмаса ҳам, рост ёзди. Рост сўзга эса ўқувчи, шерхон қимми ташна.

Шоирнинг энг зўр орузи – ёзганларини қимдир ўқиса, фикр билдирса ё шоир дурлига шерик бўлса, ё ўзларлига шоир шеридан малҳам толса. Шунинг учун матбуотда шеръ эълон қилади, шунинг учун китоб чоп этиди. Шу матнода укам Ахмад қозога туширган битикларини дастлаб бир тушим тунибди. Уни «Дилим дурилар» дея номлади.

Мен ш оир шерларини тахрир қилмадим. Қандай бўлса, шундайлигига сизга илтиқ, азиз қитобхон. Чунки Румий ҳазратлари айтганилардек, инсон асли қаби кўрингани маъкул. Маррифатчи инсоннинг илк тўшлари унинг ўзига, барчамизга муборақ бўлсин.

Дил тубидан дурилар тердим.
Кўзларимдан нурилар тердим.
Мен ҳалқимдан неки олсам.
Ундан олдим, унга бердим.

Махмуд Тоир,
Ўзбекистон халқ шоири

Umrini ma'rifağa, hayotini ta'lim-tarbiyaga baxsh etgan inson, tabiiyki, fidoyi insondir. Aslida muallimning kundalik yashash tarzi o'z o'quvchisining, talabasinikiga o'xshaydi. Chunki har kuni o'qimagan, o'xshaydi. Timmsiz izlanish, o'qish, mashaqqatli mehnat esa, tabiiyki, fidoyilikni talab etadi.

Ana shunday fidoyi inson yana shoir bo'lsa. Shoirlikning da'vo qilmay dildardini boricha to'kib solsa, uni o'z do'st-yoqlariga, hamkasblariga ilinsa. Ahmad Toshloyev Parkent ma'rifatchilari ichida ana shunday iste'dod sohibi. Uzoq yillar maktabda o'zbek tili va adabiyotidan dars berib, yana talay yillar maktabga direktorlik qilib qadr torgan, nazarga tushgan. Shoirlik esa qalb amri, dil darvosi toshganda qo'lga qalam oladi.

Ko'ngli buyurganini, qalb ko'zi ko'rganini yozadi. Tashbihlarni haddan tashqari tovlanitmasa ham, rost yozadi. Rost so'zga esa o'quvchi, she'rxon hamisha tashna.

Shoirning eng zo'r ozgusi-yozganlarini kimdir o'qisa, fikr bildirsa yo shoir dardiga sherik bo'lsa, yo o'z dardiga shoir she'ridan maham topsa. Shuning uchun matbuotda she'r e'lon qiladi, shuning uchun kitob chop etadi. Shu tuzibdi. Uni «Dilim durrlari» deya nomladi.

Men shoir she'rini tahrir qilmadim. Qanday bo'lsa, shundayligicha sizga ilindik, aziz kitobxon. Chunki Rumiy hazratlari aytganlaridek, inson asli kabi ko'rganini ma'qul. Ma'rifatchi shoirimizning ilk to'plami uning o'ziga, barchamizga muvofiq bo'lsin.

Dil tubidan durrlar terdim.
Ko'zlarimdan nurlar terdim.
Men xalqimdan neki olsam.
Undan oldim, unga berdim.

Mahmud Toir,
O'zbekiston xalq shoiri

Узоқ кечалари кўкка кўз тикиб,
Ёник юлдузлардан сизни сўрайман.
Согинч ёшларини юракка тўкиб,
Хаёлда сиймонитиз гулга ўрайман.
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Юртанда, турганда малҳам сўзингиз
Қалбимда тўё бир янги нурт очди.
Алпангиз сеҳридан, алла қуйидан
Инсонларга меҳрим мавжланиб тошди.
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Бетоб ҳам бўлдингиз дардга чалиниб
Увоқдек жонингиз кийноқка қолди.
Қўзимга бу оғам зим-зим бўлиб
Кетдингиз онажон, тинчим йўқолди.
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Хонангизга кирсам, хар битта буюм
Сизни ётга солиб, қалбим тирнайди.
Бу ўтқинчи дунё, бу ёлгон дунё
Яқинлардан жудо этиб синайди...
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Онажон қўлимни дуога очиб,
Яратқандан сизга жаннат тиладим.
Ўша хилларингиз қолган болиқини
Юзларимга босиб, аста сипладим...
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Яна кун айланди, яна йил ўтди,
Дов-дарахт уलगйиб, тақмоқчи маржон.
Бу соғинч кийноғи жонимдан ўтди,
Дардимга малҳам йўқ, азиз онажон!
Онажоним, онам меҳри бўлоғим,
Ким сиздек англайгай қувончу оҳим?!

Uzoq kechalari ko'kka ko'z tikib
Yoniq yulduzlardan sizni so'rayman.
Sog'inch yoshlarini yurakka to'kib,
Xayolda siymangiz gulga o'rayman.
Onajonim, onam mehri bulog'im,
Kim sizdek anglagay shodlig-u ohim?!

Yurganda, turganda malham so'zingiz
Qalbimda go'yo bir yangi yurt ochdi.
Allangiz sehtidan, alla kuyidan
Insonlarga mehrim mavjlanib toshdi
Onajonim, onam mehri bulog'im
Kim sizdek anglagay, shodlig-u ohim?!

Betob ham bo'ldingiz dardga ehalinib,
Uvoqdek joningiz qiynoqda qoldi.
Ko'zinga bu olam zim-zuyo bo'lib,
Ketdingiz onajon, tinchim yo'qoldi.
Onajonim, onam mehri bulog'im,
Kim sizdek anglagay shodlig-u ohim?!

Xonangizga kirsam, har bitta buyum
Sizni yodga solib, qalbim titnaydi.
Bu o'tkinchi dunyo, bu yolg'on dunyo
Yaqinlardan judo etib sinaydi...
Onajonim, onam, mehri bulog'im
Kim sizdek anglagay shodlig-u ohim?!

Onajon qo'limni duoga ochib,
Yaratgandan sizga jannat tiladim.
O'sha hidlaringiz qolgan bo'lishni
Yuzlaringa bosib, asta siladim...
Onajonim, onam, mehri bulog'im
Kim sizdek anglagay, shodlig-u ohim?!

Yana kun aylandi, yana yil o'tdi.
Dov-daraxt uyg'oni, taqmoqchi majon.
Bu sog'inch qiyog'i jonidan o'tdi,
Dardimga malham yo'q, aziz onajon!
Onajonim, onam, mehri bulog'im,
Kim sizdek anglagay, shodlig-u ohim?!

«Киз бола юракнинг қонидан бўлур»
Ота меҳри, она жонидан бўлур.
Жаннат хурларининг ёнидан бўлур,
Эзу бахт муборақ, сулув сингилчам,
Чеҳрангга маъносиқ кўнмасин ҳеч ҳам.

Аёл-бу онадир, мушфик, меҳрибон,
Нафаси тириклик, қалби чароён.
У ҳаёт гултожи, бағри осмон.
Эзу бахт муборақ, сулув сингилчам,
Чеҳрангга маъносиқ кўнмасин ҳеч ҳам.

Ҳарир либос поклик нишонасидир,
Илжу тишлар дурнинг ип шодасидир.
Ол ёноғинг борлик озодасидир,
Эзу бахт муборақ, сулув сингилчам,
Чеҳрангга маъносиқ кўнмасин ҳеч ҳам.

Бу ҳаёт турфа ранг, турфа мақом,
Кўлларда жаранглар эзулик жом.
Ёр-ёрлар тўлдирсин бу кент самони,
Эзу бахт муборақ, сулув сингилчам,
Чеҳрангга маъносиқ кўнмасин ҳеч ҳам.

Бахт муборак

«Qiz bola yurakning qonidan bo'lar»,
Ota mehri, ona jonidan bo'lar.
Jannat hurrlarining yonidan bo'lar,
Ezgu baxt muborak, suluv singilcham.
Chehrangga ma'yuslik qo'ymasini hech ham.

Ayol—bu onadir, mushfiq, mehribon,
Nafasi tiriklik, qalbi charog'on.
U hayot gulloji, bag'ri osmon.
Ezgu baxt muborak, suluv singilcham,
Chehrangga ma'yuslik qo'ymasini hech ham.

Harir libos poklik nishonasidir,
Inju tishlar durning ip, shodasidir.
Ol yonog'ing olam ozodasidir,
Ezgu baxt muborak, suluv singilcham,
Chehrangga ma'yuslik qo'ymasini hech ham.

Bu hayot turfa gang, turfa shaqomti,
Qo'llarda jatanglar ezgulik jomi.
Yor-yorlar to'ldirsin bu keng samoni,
Ezgu baxt muborak, suluv singilcham,
Chehrangga ma'yuslik qo'ymasini hech ham.

Ўзбекистон

Чўлу саҳролар ҳам, тоғу тошлар ҳам
Ирмоғу дарёлар, боғу роғлар ҳам,
Алони кўринмас буғдойзор, ўтлоқ
Атрофи тутзор бу — пахтазорга бок.
Юракдан кувониб дегайман шодон,
Бу менинг дилерим, бу — Ўзбекистон!

Кўхна Турон элим, ардоқли элим,
Бутун мустақилсан, мустақил тилим.
Амир Темур бобом минди отига,
Ор-номус талашиб ўз ажлодига.
Юракдан кувониб дегайман шодон
Сохибқироним бор, бу — Ўзбекистон!

Чўшону Усмону, Қодирий, Фитрат
Миллат деб ёнлилар, куйдилар ё Раб!
Атайлаб бўғишди улар овозин
Қишга айланттириб, фарахли ёзин.
Юракдан кувониб, дегайман шодон,
Рухларин шод этди шу — Ўзбекистон!

Бу кун сени бутун олам тан олди,
Душманлар аламдан куйиб лол қолди.
Ахмад ҳам илхомин ашборга солди,
Хайида ажиб кўшник таралди.
Юракдан кувониб, дегайман шодон
Бу менинг дилерим, бу — Ўзбекистон!

O'zbekiston

Cho'l-u sahrolar ham, tog'-u toshlar ham,
 Irmog'-u daryolar, bog'-u rog'lar ham,
 Adog'i ko'rinmas bug'doyzor, o'lloq
 Atrofi tutzor bu – paxtazorga boq.
 Yurakdan quvonib degayman shodon,
 Bu mening diyorim, bu – O'zbekiston!

Ko'lna Turon elim, ardoqli elim,
 Bugun mustaqilisan, mustaqil tilim.
 Amir Temur bobom mindi o'tiga,
 Or-nomus talashib o'z ajdodiga.
 Yurakdan quvonib degayman shodon
 Sohbiqironim bor, bu – O'zbekiston!

Cho'lron-u Usmon-u, Qodiriy, Fitrat
 Millat deb yondilar, kuydilar yo Rab'!
 Ataylab bo'g'ishdi ular ovozin
 Qishga aylantirib, farahli yozin.
 Yurakdan quvonib, degayman shodon,
 Ruhlarin shod etdi shu – O'zbekiston!

Bu kun seni butun olam tan oldi,
 Dushmanlar alamdin kuyib lol qoldi.
 Ahmad ham ihsomin ash'orga soldi
 Xayolida ajib qo'shiq taraldi.
 Yurakdan quvonib, degayman shodon
 Bu mening diyorim, bu – O'zbekiston

Алдиниё қолдим

Нима ёзай, эслай нимани
 Барчасини сен олган бўлсанг,
 Иштиёк-ла қурган кемани
 Тубсизликка чуқтирган бўлсанг...
 Вафодан лоф уриб, алдаб сен
 Илк севгимни поймол айлдинг,
 Сохта табассум-ла, жилмайиб
 Аросатда, афтор айлдинг.
 Энди билсам у рамзаларинг
 Алдамчи бир ишвалар экан.
 Не ҳам дердим, ахир ҳаётда
 Бир мен эмасман-ку, панд еган...
 Муҳаббат деб аталган гулшан
 Яратилган вафоларга.
 Бу гулшанни поймол қилмангиз
 У ярашар – ҳаётиларга.

Aldanib goldim

Nima yozay, eslay nimani,
 Barchasini sen olgan bo'lsang.
 Ishitiyoq-la qurgan kemani
 Tubsizlikka cho'kitgan bo'lsang...
 Vafodan lof urib, aldad sen
 Ik sevgimni roymol aylading.
 Soxta tabassum-la, jilmayib
 Arosatda, afgor aylading.
 Endi bilsam u g'amzalaring
 Aldamchi bir ishvalar ekan.
 Ne ham derdim, axir hayotda
 Bir men emasman-ki, rand ucran...
 Muhabbat deb atalgan gulshan
 Yaratilgan vafolilarga.
 Bu gulshanini roymol qilmangiz
 U yarashar – hayolilarga.

Фахрия

Хаёт гулшанига меҳмондир мулом,
 Келиб кетувчи бу инсон боласи.
 Тириклик ташвиши ва минг бир сабаб,
 Шодлик кам, бисёрдир оху ноласи.
 Казрафтор замона, мунгли замона,
 Ато этмиш бизга буюк зотларни.
 Тангри инояти мулом ҳақ эрур,
 Улар ечмиш не-не мушкулотларни.
 Шундайлардан бири Алишер эрур,
 Туркийи халқимнинг дили, имони.
 Ҳақорат ботин гулзор айлаб ул,
 Жаҳонга ёнмишдир нафис забони.
 Дил дostonи эрса, бил бебаҳо танж,
 Ҳазрат Навоийнинг буюк тухфаси.
 Садафдек терилган пурҳикмат сўзлар,
 Ҳар мисрада жодир шоир нафаси.
 Эмас осон бу майдон ичра турмок,
 Низомий танжасига танжа урмок.
 Керак шер олдига ҳам шеъри жангги,
 Атар шер ўлмаса бори палангги.
 Ҳа, у майдон аро от сурди ўктам,
 Қалами сеҳридан дол қолди дунё.
 Ул ёзган ашъорлар, гўзал ташбиҳлар,
 Даруманд юракларга малҳаму даво.
 Леб биз гумроҳлар билгиб, билмасдан,
 Авлодлар меросин унутдик, тондик.
 Бир-биримиз сўйиб, қон ичиб қондик...
 Шукруқим, ўзбетим ўзининг таниб,
 Назрат Навоийга яна қайтмоқда.
 Ул маликул - қалом беш аср сўнг ҳам,
 Халқимга ибратли мужда айтмоқда.
 У шундай барҳаёт, энг буюк сиймо,
 Эмар яшар экан, яшашин тайин.
 Инсоният қайта қашф этиб уни,
 Юксалаверади вақт ўтган сайин!

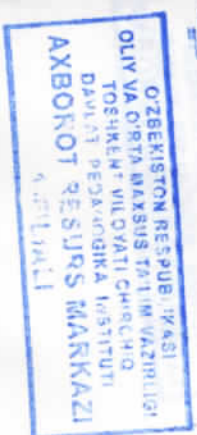
Фахриya

Наyот гулшанига меҳмондир мудом,
Келиб кетгувчи бу инсон боласи.
Тириклик ташвиши ва минг бир сабаб,
Шодлик кам, бисyордир oh-и ноласи.
Кайрофтор замона, мингли замона,
Ато етмиш бизга буюк зодлати.
Тангри инояти мудом ҳақ етут...
Алар уечмиш не -не мушкулотлати.
Шундаylардан бири Алишер етут,
Туркиyго'у халқининг дили, имони.
Наqотат болqоғ'ин гулзор аylaб ул,
Jahonga yoymishdir naflis zaboni.
Besh dostoni ersa, bil bebaho ganj,
Hazrat Navoyniing buyuk tuhflasi.
Sadafdek terilgan purhikmat so'zlar,
Har mistrada jodir shoir naflasi.
«Emas oson bu maydon ichra turtmoq,
Nizomiy panjasiga panja urmoq.
Kerak sher olida ham she'r jangi,
Agar sher o'lmasa bori palangi».
Ha, u maydon aro ot surdi o'kтам,
Qalami sehnidan lol qoldi dunyo.
Ul yozgan ash'orlar go'zal tashbehtar,
Dardmand yuraklarga mahamu davo.
Lekin biz gumrohlar bilib-bilmasdan,
Avlodlar merosin unudik, tondik.
Bir-birimiz so'yib, qon ichib qondik...
Shukurkim, o'zbeqim o'zligin tanib,
Hazrat Navoiyga yana qaytmoqda.
Ul maikul - kalom bil asra so'ng ham,
Xalqimga ibratli mujda aytmogda.
U shunday barhayot, eng buyuk siymo,
Ellar yashar ekan, yashashi tayin.
Insoniyat qayta kashf etib uni,
Yuksalaveradir vaqt o'lgan sayini!

Сизга

Самолар фахр этар кўкда ой билан,
Унинг борлиги ҳам менинг-чун фахр.
Отабек қалбини садлора қилган,
Қумушнинг юзидати холи-қу, ахир.
Сизнинг юзингизда холининг йўқдир,
Табиат инъоми кулгичларингиз.
Бокира, хушфевълу ҳам меҳнатсевар,
Қалбимнинг тўрида сизнинг ўринингиз.
Энг буюк туйғудир инсонга севги,
Унинг қаршисида барча бирдек дол.
Мен сизни севдим ҳам севила олдим,
Буюк туҳфангиз-чун кўрманг ҳеч завол.
Дунёда мен сиз-ла бахтиёрдирман,
Дунёда мен сиз-ла бахти бордирман.

Sizga

Samolarg'axr etarg' ko'kda oy bilan,
 Uning borligi ham mening-chun faxr.
 Otabek qalbini sadroga qilgan,
 Kumushning yuzidagi xoli-ku, axir.
 Sizning yuzingizda xolingiz yo'qdir,
 Tabiat in'omi kulgichlaringiz.
 Bokita, xushfe'l-u ham mehnatsevat,
 Qalbmning to'tida sizning o'tingiz.
 Eng buyuk tuyg'udir insonga sevgi,
 Uning qarshisida barcha birkdek lol.
 Men sizni sevdim ham sevilla oldim,
 Buyuk tushfargiz-chun ko'tmang hech zavol.
 Dunyoda men siz-la baxtiyordimman,
 Dunyoda men siz-la baxti bordimman.

Inson va daraxt

Men mana shu йўлдан юрардим доим,
 Йўлнинг икки чети – тут дарахтлари.
 Сил нарида эса арик лиммо-лим,
 Сувида баҳраманд нихоллар бари.
 Кеча нихол эди, бутун-чи дарахт,
 Соғин ҳам куёк, тўсар куёшни.
 Йўловчи жонига бахш этиб роҳат,
 Салкинига чорлар ҳамроҳ, сирдош.
 Жула кўп йил ўтди... аммо бу йиллар,
 Ўз инин қолдирди бу йўлларда ҳам.
 Кўп дарахт қариди, кейин қуриди,
 Соғ берувчиси энди жула кам.
 Кўп умр қурмоқда, улар баъзиси,
 Лекин инсонлардан раҳмат эшитди.
 Илдиридан унган янги нихолга,
 Мурувват кўрсатиб ўза эш этди.
 Ўз ойнари ўтса кимки бу йўлдан,
 Тутлар каторини хотирлар бир бор.
 Қани шу фурсатда келса қўлимдан,
 Дарахт экиб қўйсам, шу йўлга қатор...
 Ажиб бир ўхшашлик, инсон ва дарахт,
 Иккиси ҳам қаранг яшар ва ўлар.
 Дарахт қолдирибди яхши ном – бу бахт,
 Мана шу хислатин ўргансак бўлар.

Мен mana shu yo'ldan yuraman doim,
 U o'lingan ikki cheki - tut daraxtlari.
 Sal natida esa arig'limmo-lim,
 Suvidan bahramand nihollar bari.
 Kecha nihol edi, bugun-chi daraxt,
 Soyasi ham quyuq, to'sar quyoshni.
 U o'lovchi joniga baxsh etib rohat,
 Salqiniga chorlar hamroh sirdoshni.
 Juda ko'r yil o'tdi, ammo bu yillar,
 O'z izin qoldirdi bu yo'llarda ham.
 Ko'r daraxt qaridi, keyin quridi,
 Soya beruvchisi endi juda kam.
 Ko'r umr qurtmoqda, ular ba'zisi,
 Lekin insonlardan rahmat eshidi.
 Ildizidan ungan yangi niholga,
 Muruvvat ko'rsatib o'zga eshidi.
 U oz oylari o'tsa kimki bu yo'ldan,
 Tutlar qatorini xotirlar bir bog'.
 Qani shu fursatda kelsa qo'lindan,
 Daraxt ekib qo'ysam, shu yo'lga qator...
 Ajib bir o'xshashlik, inson va daraxt,
 Ikki si ham qarang yashar va o'lar.
 Daraxt qoldiribdi yaxshi nom - bu baxt,
 Mana shu xislatin o'tgansak bo'lar.

Бугунги кулловим Барчин кизлару,
 Алломини насли бу, сизга йигитлар.
 Шаврингизга э'р с'уз айтмоқчи бўлиб,
 Узок ўйга толдим, не десам бўлар ?
 Ёшлик бу инсонга. Аллох немати,
 Хеч бир нарса билан ўлчаб бўлмайди.
 Қалбингиз софлик ва севигига тўлиқ,
 Шу сабаб омад, бахт сизни кўлайди.
 Фарзанддек азизсиз хар бирингиз ҳам,
 Хаётга кузатар устозлар мамун.
 Дунёда эгулик, ҳақиқат мангу,
 Дом шай турингиз, ваҳидлик учун.
 Ўқиглик, ўргатлик, баъзан қойиник,
 Айтганимиз қилмай шўхлик қилсангиз.
 Баъзан тенгдошлардек бирга қувондик,
 Биз куттандан кўра кўпроқ билсангиз.
 Булуңчи, бағоват ёшга етиб,
 Кузларни қувнатиб турибсиз шодон.
 Турт тараф гул иси байрам шодлиги,
 Хаёлар паршон шеър наводан.
 Кулловим сўнгида қиламан ниёт,
 Берибор кўнглингиз нурларга тўйсин.
 Элу юрт корига турингиз мулом,
 Шогирдлар етуклик муборақ бўйсин !

Qutlov

Bugungi qutlovim Barchin qizlar-u,
 Alpomish nashi bu, sizga yig'itlar.
 Sha'ningizga zo'r so'z aytmoqchi bo'lib,
 Uzoq o'yga toldim, ne desam bo'lar?
 Yoshlik bu insonga olloh ne'mati,
 Hech bir narsa bilan o'ljah bo'lmaydi?
 Qalbingiz poklik ham sevinchga to'lsin,
 Shu sabab omad, baxt sizni qo'llaydi.
 Farzanddek azizsiz har biringiz ham,
 Navo'tga kuzatar ustozlar mamun.
 Dunyoda ezgulik, haqiqat mang'u,
 Doim shay turingiz, yaxshilik uchun.
 O'qitdik, o'tgaidik ba'zan koyidik,
 Aytaganimiz qilmay sho'xlik qilsangiz.
 Ba'zan tengdooshlardek birga quvondik,
 Biz kutgandan ko'ra ko'proq bilsangiz.
 Bugun-chi balog'at yoshiga yetib,
 Ko'zlarim quvnatib turibsiz shodon.
 To'rt taraf gul isi bayram shodig'i,
 Xayollar partshon, she'r-u navodan.
 Qutlovim so'ngida qilaman niyat,
 Beg'ubor ko'nglingiz nurlarga to'lsin.
 El-u yurt koriga turingiz mudom,
 Shogirdlar yetuklik muborak bo'lsin!

Баҳор

Табиатда ана уйғониш,
 Яна гулга бурканди боғлар.
 Хар юракда севги ва ёниш,
 Муҳаббатни ардоқлар баҳор.
 Майин шамол эсиб хар ёска,
 Юз-кўзингни силаб ўтади.
 Гуллар хилин урар димоқка,
 Тош руссани олиб кетади.
 Азим тоғлар тор сўқмоғида,
 Чўққиларга солсанг йўлингни.
 Бодом, олча гуллари кийгос,
 Очтусилар баҳрилингни.
 Корлар эриб, кумуш жилғалар,
 Қояларда ўрмалаб қолар.
 Шаюланинг биллур сувлари,
 Шиша ранг кўл хушингни олар.
 Бу фаслнинг шаррос ёмғири,
 Ўт-ўланга бахш этадир жон.
 Камалакнинг гўзаллигини,
 Мушкул сўз-ла айламоқ басён.
 Ватанимнинг баҳори гўзал,
 Чиройига тўймайман қараб.
 Жаннатга тенг гўшаларида,
 Юртдошларим яшайди айраб.

Баҳор

Tabiatda yana uygʻonish,
 Yana gulga burkandi bogʻlar.
 Har yurakda sevgi va yonish,
 Muhabbatni ardoqlar bahor.
 Mayin shamol esib har yoqqa,
 Yuz-koʻzingni silab oʻtadi.
 Gullar isin utar dimoqqa,
 Gʻam-gʻussani olib ketadi.
 Azim togʻlar tor soʻqmogʻidan,
 Choʻqqilarga solsang yoʻlingni.
 Bodom, olcha gullari qiygʻos,
 Olgusidir baxri dilingni.
 Qorlar erib, kumush jilgʻalar,
 Qoʻyalariga oʻtmalab qolar.
 Shalolaning billur suvlari,
 Shisha rang koʻl hushingni olar.
 Bu fashning shartos yomgʻini,
 Oʻt-oʻlarga baxsh etadir jon.
 Kamalakning goʻzalligini,
 Mushkul soʻz-la aylamoq bayon.
 Vatanimning bahori goʻzal,
 Chitoyiga toʻymayman qarab.
 Jannatga teng gulshanida,
 Yurtdoshlarim yashaydi uyayab.

Шукрона

(9-ўрта мактабнинг собиқ бошланғич муаллимаси, биринчи ўқитувчим
 Покиза опа Юнусовага бағишлайман.)

Бугун мен эсладим ўттиз йил аввал,
 Ўқувчи бўлганим, ёшлик давримни.
 Кайсарлик, шўхликлар боғалик ташти,
 Хаслда жонланди ўртаб калбимни.
 «Яхшилик келмаса агар кўлингдан,
 Ёмонлик ҳам қилма», — дердингиз кўп бора.
 Сиз, биз жажжидларта даҳо эдингиз,
 Сабок берадингиз, кулиб беозор.
 Кутиб турмас экан бешафкат йиллар,
 Шамолдек югурик экан умр ҳам...
 Баъзида жонланиб узок хотира,
 Киприклар ўқинчдан бўлар экан нам...
 Биринчи устоздан тап кетса хар вақт,
 Мен сизни эслайман, доим шукрона.
 Билим-у ҳам кайнок меҳрингиз билан,
 Барчамизга бирдек эдингиз, она.
 Зебу зийнат нима? Бўяниш нима?
 Ғийбат, мактанишдан эдингиз узок.
 Бизнинг наздимизда — сиз бир фаришта,
 Ҳеч аёл йўқ эди сиздай гўзапрок.
 Ахир ким эсламас, боғалик даврин?
 У кунга талпиниб, ким чекмас нола?!
 Шундай экан, демак сизни ҳам эслар,
 Ва бир умр айтар сизга шукрона.

Shukrona

(9-o'rtta maktabning sobiq boshlang'ich sinf muallimasi, birinchi o'qituvchisi Pokiza opa Yunusovaga bag'ishlayman.)

Bugun men esladim o'ttiz yil avval,
O'quvchi bo'lganim, yoshlik davtimni.
Qaysarlik, sho'xliklar, bolalik gashiti,
Xayolda jonlanar o'rtab qalbimni.
«Yaxshilik kelmasa agar qo'lingdan,
Yomonlik ham qilma», – derdingiz ko'p bor.
Siz, biz jaijlarga dahol edingiz,
Sabot berardingiz, kulib, beozor.
Kutib turmas ekan beshafat yillar,
Shamoldek yugurik ekan umr ham.
Ba'zida jonlanib uzoq xotira,
Kipriklar o'kinchidan bo'lar ekan nam...
Birinchi ustozdan gap ketga har vaqt,
Men sizni eslayman doim shukrona.
Bilim-u ham qaynoq mehningiz bilan,
Barchamizga birdek edingiz ona.
Zeb-u zynat nima, bo'yanish nima?
Bizning nazdimizda – siz bir farishta.
Hech ayol yo'q edi sizdan go'zalroq,
Axir kim eslamas, bolalik davtin?
U kunga talpinib kim chekmas nola?
Shunday ekan, demak sizni ham eslar,
Va bir umr aytar sizga – shukrona.

Совчилар

Ичдан нималардир узулиб кетди,
Ширин хаёлларим бузулиб кетди.
Бу кеча тонг отмай чўзилиб кетди,
Бошинг боғлаб кетмиш совчилар.
Севишимни сента айта олмадим,
Аmmo, бу йўлимдан кайта олмадим.
Мавриди келар деб, пайт пойладим,
Қалбим довглаб кетмиш келган совчилар.
Шаштим паст, кўзимда айланар ёшим,
Сезирмай дейман, етмас бардошим.
Вужудим зиркирар, эгилган бошим,
Юракка тир санчмиш, келган совчилар.
Энда сени ўзга ошён кутар,
Бахтли ёринг шодон кўлингдан тутар.
Балки менинг умрим армонда ўтар,
Орзуларим чил-чил этмиш совчилар,
Энди кеч, Аллоҳдан бахт тилай сента.
...Яратган қаноат ато эт мента,
Юракка раврони битмиш, совчилар...

Sovchilar

Ichdan nimalardir uzulib ketdi,
Shirin xayollatim buzulib ketdi.
Bu kecha tong otmay cho'zilib ketdi,
Boshing bog'lab ketmish kelgan sovcilar.
Sevishimni senga ayta olmadim,
Ammo bu yo'limdan qayta olmadim.
Mavridi kelar deb, payt royladim,
Qalbm dog'lab ketmish kelgan sovcilar.
Shashim past, ko'zimda aylanar yoshim,
Sezdima'in deyma'n, yetmas bardoshim.
Vujudim zirqitar, egilgan boshim,
Yurakka tig' sanchmish, kelgan sovcilar.
Endi seni o'zga oshyon kutar,
Baxti yoting shodon qo'lingdan tutar.
Balki mening umrim atmonda o'tar,
Ozulatim chil-chil etmish sovcilar.
Endi kech, Alloh'dan baxt tilay senga,
Sog'ina-sog'ina taxt tilay senga.
... Yaratgan qanoat ato et menga,
Yurakka g'avg'oni bitmish, sovcilar...

Янги йил табриги

Ёшингиз бир ёшта улғайди яна,
Келажак вориси азиз фарзандлар.
Хат янгилашиб юрт ўзармоқда,
Бу ёғи сизга ҳам борелик, дилбандлар.
Оталар белининг қуввати сизлар,
Оналар юмушин осон этган сиз.
Устозларнинг сиздан умиди биёр,
Юракка яқинсиз ҳар ўғил қиз.
Илмининг сирларин бирма-бир очиб,
Дунё англамоқни ният қилгандлар.
Фурсатни бой берманг, вақт кутмайди,
Инсоф эгуликдан бўлсинг боҳабар.
Янги йил келмоқда, янги бахт олиб,
Вир одам севинчу шодликлар билан.
Толғиб кимлар ният қилайди,
Бу йил — бахт келтирсин ҳаммамизга ҳам!

Ҳанги йил табриғи

Ҳошингиз бир йошга улғайди яна,
Келажак воти азиз фарзандлар.
Найот Ҳангилаиб Ҳурт о'згарида,
Бу йог'и сизга ҳам бог'лиқ, дилбандлар.

Оталар белнинг қуввати сизлар,
Оналар Ҳумуштин осон етган-сиз.
Устоиларнинг сиздан имиди бисйор,
Ҳуракка Ҳақинсиз ҳар о'ғ'ли-у қиз.

Илминг сирларин бирма-бир очиб,
Дуно англатмоқни ниғат қилганлар.
Фурсатни бой берманг, вақт кутмайди,
Инсоф езғуикдан бо'линг боҳабар.

Ҳанги йил келмоқда, Ҳанги бахт олиб,
Бир олам секинч-у шодликлар билан.
Толлиб илмлар, ниғат қилулик,
Бу йил бахт келтирсин ҳаммамизга ҳам!

Қўшам

Бутун барча дилларда баҳорий бир илқини,
Қадам ранжиди этмиш ўлкамга баҳор фасли.
Қучмома яна ердан севиниб бош қўтармиш,
Табиат уйғонмоқда – ҳаёт шу демак асли.
Ҳов анов болақайнинг севинчлари бир олам,
Варрақ қилиб учирмиш гўё орзуларини.
Атрофда дўстлари турфа ўйин билан банд,
Шодликлари туттудай кент олам ер шарини.
Осмондан тушган томчи ризқ демис боболарим,
Сумалак, ҳалим қилиб улашди ҳаммага.
Ниғтлари очилган қизғалдоқдай пок, нафис,
Фарзанд ё набирасин ўргатмас ҳеч таъмага.
Дўсту қалдронларим қозид севинч кўриб,
Дейман тириклик – ниғат, яшаш – бу иноят.
Дориламон қуналарга этиб келган жон ҳалким,
Аллоҳта шуқурларим – бу тенгсиз саодатдир.
Эй баҳор, ҳуш келибсан Паркентим боғларига,
Бутун борлиқни яшнат, атрофни тугта тўлдир.
Севишганларга бахт бер, хонадонларга тинчлик,
Бу – меҳримдан бир уяқун, самимий тилақлардир!

Ко'klam

Bugun barcha dillarda bahoriy bir ilqlik,
Qadam garijida etimish o'lkamga bahor fasli.
Chuchmoma yana yerdan sevinib bosh ko'tatmish,
Tabiat uyg'otmoqda – hayot shu demak asli.
Nov anov bolakayning sevinchlari bir olam,
Vartak qilib uchitish go'yo orzularini.
Atrofida do'stlari turfa o'yin bilan band,
Shodliklari tutguday keng olam yer sha'ini.
Osmondan tushgan toshchi tizq dermish bobolarim,
Sumalak, halim kilib ulashdi hammaga.
Niyatlari bahoriy qizg'aldoqdek pok, nafs,
Farzand yo nabirasin o'rgatmas hech ta'maga.
Do'st-u qadrdonlarim yuzida sevinch ko'tib,
Deyman tiriklik – niyat, yashash – bu inoyatdir.
Dorlatmon kunlarga yetib kelgan jon xalqim,
Allohga shukurlarkim – bu tengsiz saodatdir.
Ey bahor, xush kelbsan Parkentim bog'lariga,
Butun borliqni yashnat, atrofini gulga to'ldir.
Sevishganlarga baxt ber, xonadonlarga tinchlik,
Bu – mehrimdan bir uchqun, samimiy tilaklardir!

Алам

Вужудимда ёнган ўт,
Бу кун ашанга олди.
Жисму жонимни ўртаб,
Борлигим унда қолди.
Томиримда оққан қон,
Қизиб, қўнчиб боралдир.
Юрак теназ зарблари,
Нак кўксимни ёралдир...
Кўзларим ғаш, ғазабнок,
Қорачиним қоралдир.
Оқ пардаси хазонли,
Фасл – мотамсаролдир.
Оёқларим ўзимга,
Қўйди итоат этмай.
Муштим туғиб боралман,
Жаҳлимга ақлим етмай.
Ҳаммасига сазабчи,
Ёлғончи ёр, ёлғончи.
Васингдла хор бўлганча,
Сувсиз берган толқонинг...

Алам.

Vujudimda yongan o't,
Bu kun alanga oldi.
Jism-u jonimni o'tab,
Borlig'im unda qoldi.

Tomitimda oqgan qon,
Qizib, ko'pchib boradi.
Y urak tepar zarblari,
Naq ko'ksimni yoradi...

Ko'zlarim g'ash g'azabnok,
Qorachig'im qarodir.
Oq pardasi xazoni,
Fasl – motamsarodir.

Oyoqlarim o'zimga,
Qo'ydi itoat etmay.
Mushim tugib bogayurman,
Jahimga aqlim yetmay.

Hammasiga sababchi,
Yolg'onchi yor, yolg'onchi.
Vaslingda xor bo'lganga,
Savsiz bergan toldoning...

Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

(А. Кодирийнинг «Ўткан кунлар» романидан тасвирланиб ёзилган шеър)

Тижорат деб келдим, бу юртта моҳим,
Насиб этмиш сиэни менга Аллоҳим.
Балки кечирмасиз энди гуноҳим...
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

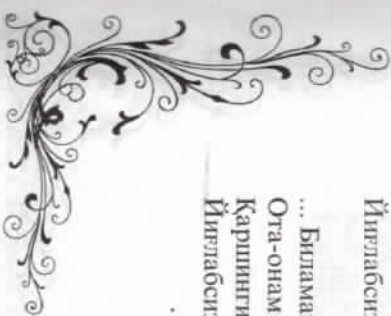
Зулфингиз қоронғи кечадан қора?
Холингиз рашиқдан кўксимда яра.
Чехрангизга боқар ой ҳам суқлана,
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

Меҳрми, кўзларда ёшим айлантиган,
Дура ҳам терсиқдай сикиб боғланган.
Киприклар – найза, ўк отмоқ шайланган,
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

Шамшод қалдингизни доғ этмиш не нам,
Андухларга қонми бу кўҳна олам?
Берубор бу дилга қим этмиш ситам?
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

Излаб - излаб толган дурим эдингиз,
Кўнгиш шамчинроғим, нурим эдингиз.
Жаннатнинг малати, хурим эдингиз,
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

... Биламан, ранжитган ўқитган ўзим,
Ота-онам аяб, берган ул ўзим.
Қаршингизда абад қародир қозим...
Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?

Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

(A. Qodiriyning «O'tikan kunlar» romanidan ta'sirlanib yozilgan she'r)

Tijorat deb keldim, bu yurtga mohim,
Nasib etmish sizni menga Allohim.
Balki kechirmassiz endi gunohim...
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

Zulfinigiz qorong'i kechadan qora,
Xolingiz tashkidan ko'ksimda yara.
Chehrangizga boqar oy ham suqlana,
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

Mehmti, ko'zlarda yoshim aylangan?
Durtta ham tersiqday siqib bog'langan.
Kiprklar — nayza, o'q oltmoq shaylangan,
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

Shamshod qaddingizni dol etmish ne g'am,
Andlarga kommi bu ko'nma olam?
Beg'ubor bu dilga kim etmish sitam?
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

Izlab - izlab torgan durim edingiz,
Ko'ngil shamchirog'im nurim edingiz.
Jannatning malagi, hurim edingiz,
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

... Bilaman tanitgan, o'ksigan o'zim,
Ota - onam ayab, bergan ul so'zim.
Qarshingizda abad qarodir yuzim...
Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?

Ўтинчим

Минг йиллик тарихдир ўзбек халқининг,
Дунёни дол қилиб титратганлиги.
Ва қундек равшандир Ибн Сино-ю,
Улуғбеклар кашфиёт яратганлиги.
Мир Алишер битган нафис ашворлар,
Сарҳад билмай дунё кезгани замон.
Бир қўлида найза, бир қўлида қалам,
Ватан деб бўзлаган Бобур — ўзбек хон.
Бу халқнинг қамидан неча минг даҳо,
Неча минг фозиллар чиқмаган дейсиз?
Абдулла Қодирий, Чўлпон, Фитратлар,
Жаҳолат қурбони бўлишлар, эссиз!
Уларнинг покиза эътиқодларин,
Тушуниб-тушунамай қолганлар бўлди.
Ирво, ҳасад тошин отишиб бисёр,
Оқибат, Усмондек сиймолар сўнди.
Эй азиз ўқувчим, бугун ёрта,
Баян бир ноқаслар келса юзма-юз.
Ўтинчим, устозлар ҳақки-ҳурмати,
Уни енгимнинг шарт, шум феълини буз!
Ўзбек қуртингни сев, ўз тилингни сев,
Ота ва онангни севгандек тайин.
Авлодлар шавнини муқаддас сакла,
Буларни эслатдим сента атайин.
Инсонни чиқити бўлмасмиш — бу рост,
Ўтадар оғрини енгил қил хар он.
Ҳаётда қайси касб этаси бўлма,
Ўтинчим, аввало инсон бўл, инсон!

O'tinchim

Ming yillik tarixdir o'zbek xalqining,
 Dunyoni lol qilib titratganligi.
 Va kundek ravshandir Ibn Sino-yu,
 Ulug'beklar kashfiyot yaratganligi.
 Mir Alisher bitgan nafis ash'orlar,
 Sarhad bilmay dunyo kezgan zamon.
 Bir qo'lida nayza, birida qalam,
 Vatan deb bo'zlagan Bobur – o'zbek xon.
 Bu xalqning qavmidan necha ming dahlo,
 Necha ming fozillar chiqmag'an deysiz?
 Abdulla Qodiriy, Cho'lpon, Fitratlar,
 Jaholat qurboni bo'ldilar, essiz!
 Ularning pokiza e'tiqodlarin,
 Tushunib-tushunmay kulg'anlar bo'ldi.
 Ig'vo, hasad toshin o'tishib bisyor,
 Oqibat, Usmondek siymolar so'ndi.
 Ey, aziz o'quvchim, bugun yo'erta,
 Ba'zi bir nokaslar kelsa yuzma - yuz.
 O'tinchim, ustozlar haqqi - hurmati,
 Uni yengmog'ing shart, shum fe'lini buz!
 O'zbek yurtining sev, o'z tilingni sev,
 Ota va onangni sevgandek tayin.
 Avlodlar sha'ini muqaddas saqla,
 Bulatni eslatdim senga atayin.
 Insonning chiqiti bo'lmasmish – bu rost,
 O'zgalar og'irin yengil qil har on.
 Hayotda qaysi kasb egasi bo'lma,
 O'tinchim, avvalo inson bo'l, inson!

Яшаш ники

Дарахтлар ок кийди эгизлик истаб,
 Ям-яшил дала боғ, ям-яшил қирлар.
 Табнат керишди, кўзларин ниқаб,
 Мусича жуфтга хушхол пичирлар...
 Қумурскалар сафи узундан-узок,
 Ер қоялар кўрсичкон шошиб бегартиб.
 Осмонда-чи момик, паға булутлар,
 Томчи бўлиб тушар, кўк юзин артиб.
 Бобо кўёш тонгдан заррин нуридин,
 Саховат-ла сочимш ушбу заминга.
 Тушларингда кўриб хаёл қилганинг,
 Бутун бари-бари айланар чинга.
 Атрофда иш қизгин, меҳнат қилар эл,
 Ёқимли таъвишлар келтирар баҳор.
 Яшаш ниқиб билан кўнгли нурафшон,
 Қулоқка чалинар, қаҳқаҳа, шёр.

Yashash ishqı

Daraxtlar oq kiydi ezgulik istab,
Yam-yashil, dala, bog', yam-yashil qilar.
Tabiat kerishdi, ko'zlarin ishqab,
Musicha juftiga xushxol pichirlar...
Qumursqalar safi uzundan uzoq,
Yer kovlar ko'rsichqon shoshib betartib.
Osmondachi momiq, pag'a bulutlar,
Tanga bo'yib tushar, ko'k yuzin artib.
Bodo quyosh tongdan zarttin nurlarin,
Saxovat-la sochmish ushbu zaminiga.
Tushlarimga ko'tib xayol qilganing,
Bugun bari-bari aylanar chingga.
Atrofda ish qizg'in, mehnat qilar el,
Yoqimli tashvishlar keltirar bahor.
Yashash ishqi bilan ko'ngil nuraflashon,
Quloqqa chalinar, qalqaba, alyor.

СОҒИНДИМ

(2 йил хорижда ишлаб қайтган дўстимнинг фикрларидан таъсирланиб)

Уйдан узок кетиб ўйлارга толдим,
Меҳрингга бегона ёт бўлиб қолдим.
Ёдимда йўқ қачон сўраб боролдим,
Онажон, сеҳрли сўзинг соғиндим.

Бағрим бутун эди, кўнглим тўқ эди,
Бу дунёда мендан бахтли йўқ эди.
Сўзларим қилчидек кескир, ўқ эди,
Отажон меҳрли кўзинг соғиндим.

Чин дўст билсанг Олпох неъматли экан,
Мусулмон – Муҳаммад уамати экан.
Жон берин мард жўра журувати экан,
Дўстим, сўзинг эслаб, ўзинг соғиндим.

Ҳаётимга шерик ёстикдош ёрим,
Жимгина кўтардинг ноҳақ озорим.
Узар сўрамоққа йўл бермай орим,
Бевақт ажин боستان юзинг соғиндим.

Ҳар кун тушга қирад қиз, ўғилларим,
Уларсиз умр ҳам келтиг-у ярим.
Менинг бор бойлигим – олтин, зарларим,
Атак-чечак боستان изинг соғиндим.

Қаватли уйлар-у сўлим кўчалар,
Саломдан сесканиб ўтар нечалар.
Кундузидан ёрув хатто кечалар,
Кўримсиз қишлоғим кўзин соғиндим.

Sog'indim

(2 yil xorijda ishlab qaytgan do'stimning fikrlaridan ta'sirlanib)

Uydan uzoq ketib o'ylarga toldim,
 Mehningga begona yot bo'lib qoldim.
 Yodimda yo'q qachon so'rab boroldim,
 Onajon sehrli so'zing sog'indim.

Bag'im butun edi, ko'nglim to'q edi,
 Bu dunyoda mendan baxli yo'q edi.
 So'zlarim qilchdek keskir, o'q edi,
 Otajon mehri ko'zing sog'indim.

Chin do'st bilsang Alloh ne'mati ekan,
 Musulmon – Muhammad ummati ekan.
 Jon berish mard jo'ra juri ekan,
 Do'stim, so'zing eslab, o'zing sog'indim.

Hayotimga sherik yostiqdosh yorim,
 Uzi so'ramoqqa yo'l bermay otim.
 Jimgina ko'tarding nohaq ozorim,
 Bevaqt ajin bosgan yuzing sog'indim.

Har kun tushga kirar qiz, o'g'illarim,
 Ularsiz umr ham kenglig-u, yarim.
 Mening bor boyligim – oltin, zarlarim,
 Atak-chechak bosgan izin sog'indim.

Qavatli uylar-u so'lim ko'chalar,
 Salomdan seskanib o'tar nechalat.
 Kunduzdan yorug' hatto kechalat,
 Ko'rimsiz qishlog'im kuzin sog'indim.

СИЗГА

Самолар фахр этар кўкла ой билан,
 Унинг борлиги ҳам менинг-чун фахр.
 Отабек калбини салпора килган,
 Кумушнинг юзидати холи-ку, ахир.
 Сизнинг юзингизда холингиз йўқдир,
 Табиат инъоми кулгичларингиз.
 Бокира, хушфёзлу ҳам меҳнатсевар,
 Калбимнинг тўрида сизнинг ўрингиз.
 Энг буюк туйулдир инсонга севги,
 Унинг қаршисида барча бирдек лол.
 Мен сизни севдим ҳам севила олдим,
 Буюк тухфангиз-чун кўманг ҳеч завол.
 Дунёда мен сиз-ла бахтиёрдирман,
 Дунёда мен сиз-ла бахти бордирман.

Sizga

Samolalar faxr etar ko'kda oy bilan,
 Uning borigi ham mening-chun faxr.
 Otabek qalbini sadroga qilgan,
 Kishining yuzidagi xoli-ku, axir.
 Sizning yuzingizda xolingiz yo'qdir,
 Tabiat in'omi kulgichlaringiz.
 Bokira, xushfe'l-u ham mehnatsevar,
 Qalbimning to'rida sizning o'tingiz.
 Eng buyuk tuyg'udir insonga sevgi,
 Uning qarshisida barcha birdak lol.
 Men sizni sevdim ham sevilla oldim,
 Buyuk tuhfangiz-chun ko'tmang hech zavol.
 Dushoda men siz-la baxtiyordimman,
 Dushoda men siz-la baxti bordimman.

ТАЪЗИМ

Мадҳ этиб покиза ва соф қалбнингиз,
 Шонлар азалдан битишган ашвор.
 Куёшли меҳрингиз таъриф этмок-чун,
 Сўз излаб тунларни ўтказган бедор.
 Сиз шундайдin улур, азиз инсонлар,
 Устоз номи билан яқинсиз элга.
 Меҳнатингиз асло таъна қилмайсиз,
 Балки шу сабабдан пайвандсиз дилга.
 Биринчи муаллим – бу шундай қалом,
 Ота-она янглиғ жуда мўътабар.
 Дунёвий илмлар ва эзгуликлар,
 У биринчи бўлиб беруси хабар.
 Ҳа, бу кўҳна дунё умри йўлида,
 Қанча донолару зукколар кўрган.
 Гёте ва Байрон, Навоийлар ҳам,
 Устозлар қошида сукутда турган.
 Меҳритиё устоз, нуруний сиймо,
 Таърифлашга сўз йўқ туриб қолдим лол.
 Шу шодлик айёмида таъзим этиб жо,
 Сизлардек бўлмокни мен қилдим ҳаёл...

Таъзим

Madh etib pokiza va sof qalbingiz,
Shoirlar azaldan bitishgan ash'or.
Quyoshli mehringiz ta'rif etmoq -chun,
So'z izlab turlarni o'tkazgan bedor.
Siz shundayin ulug', aziz insonlar,
Ustoz nomi bilan yaqinsiz elga.
Mehnatingiz aslo ta'na qilmaysiz,
Balki shu sababdan rayvandisiz dilga.
Birinchi muallim - bu shunday kalom,
Ota-ona yanglig' juda mo'tabar.
Dunyoviy ilmlar va eziglikdan,
U birinchi bo'lib bergusi xabar.
Ha, bu ko'hna dunyo umri yo'lida,
Qancha donolar-u zukkolalar ko'tgan.
Gyote va Bayron, Navoiylar ham,
Ustozlar qoshida sukutda turgan.
Mehringyo ustoz, nuroniy siymo,
Ta'riflashga so'z yo'q turib qoldim lol.
Shu shodlik ayyomda ta'zim etib jo,
Sizlardak bo'lmog'i men qildim xayol...

Мен сизни бахорий гулга ўхшатдим

Куни кеча борлик кўзарин очиб,
Заминда ҳаракат бошлаган эди.
Шу дивон гулларининг масрур ислари,
Қалбагарга севинчлар улашар энди.
Мен сизни бахорий гулга ўхшатдим,
Зеро, ёшлик ўзи чин бахор демак.

Ўткир нигоҳларда лочин шидлати,
Бургутни эслатур бу келбатинигиз.
Фикрлар ҳам теран, орзулар буюк,
Самобдай тип-тиник иншо хатинигиз.
Мен сизни бахорий гулга ўхшатдим,
Зеро, ёшлик ўзи чин бахор демак.

Товусдек товланган лобар кизларининг,
Мағзи тўк сўзида акс этар - ҳаёт.
Улар шолитиладан олам мунаввар,
Атрофга таралтай ажиб бир баёт.
Мен сизни бахорий гулга ўхшатдим,
Зеро, ёшлик ўзи чин бахор демак.

Кунлар айланали, айланар йиллар,
Уларнинг бахори - ўтар ёшлик ҳам.
Олтин давр дерлар шу боис уни,
Эсланса, қувончдан кўзар бўлар нам.
Мен сизни бахорий гулга ўхшатдим,
Зеро, ёшлик ўзи чин бахор демак.

Men sizni bahoriy gulga o'xshatdim

K uni kecha borliq ko'zlarin ochib,
Zaminida harakat boshlagan edi.
Shu alvon gullarning mastur islati,
Qalblarga sevinchlar ulashar endi.
Men sizni bahoriy gulga o'xshatdim,
Zero, yoshlik o'zi chin bahor demak.

O'tkir nigohlarda lochin shiddati,
Burgutni eslatir bu kelbatingiz.
Fikrlar ham terap, ortzular buyuk,
Simobday tip-tiniq, insho xatingiz.
Men sizni bahoriy gulga o'xshatdim,
Zero, yoshlik o'zi chin bahor demak.

Tovusdek toylanган loqar qizlarning,
Mag'zi to'q so'zida aks etar – hayot.
Ular shodligidan olam mnavvat,
Atrofga taralgay ajib bir bayot.
Men sizni bahoriy gulga o'xshatdim,
Zero, yoshlik o'zi chin bahor demak.

Kinlar aylanadi, aylanar yillar,
Umrtning bahori – o'tar yoshlik ham.
Oltin davr derlar shu bois uni,
Esiansa, quvonchdan ko'zlar bo'lar nam.
Men sizni bahoriy gulga o'xshatdim,
Zero, yoshlik o'zi chin bahor demak.

Отжонларим

Борса келмас йўлдан кайтган жонларим
Бегона юртларга томган конларим.
Сиз нуруний отам, онажонларим
Мингдан бири бўлиб, Ватанга кайтган.
Уруш – айтилганда балки осондир.
Инсон насибаси бир бурда нондир,
Феъл кетса бойлик деб юртлар вайрондир,
Сиз, душман муртадга ҳақ сўзни айтган
Жангоҳ яқин эди, юртингиз олмас,
Барчангиз баҳодир, тамадан холис.
Шавнингиз шарафлаб тул ўтди кўп қиз.
Бу кун руҳларингиз оромда ётган...
Миллат, ирк ажратмай, битта мушт бўлиб
Ёвларни янчингиз кзабга тўлиб.
Бир кунда ўн ўлиб, ўн бор тирилди,
Рус ўрмонларида нузли тонг отган.
Берлингача қувиб очоқ душманни,
Шодлик, гулга кўмиб она Ватанни.
Кўлда байроқ килиб, шуҳрату шавини,
Жумла жаҳон кўриб телбадек котган.
Дунёда топилмас, сиздек камтарин
Камсукум, бағри кенг азиз инсонлар.
Шу бахтли кунларда хиссангиз улуғ
Йўлчи юлдузларсиз, сиздек сарбонлар.
Сиздан узиб бўлмас қарзларимиз бор,
Дилнингизга асво етмасин озор.
Ахмад, қадр этиб ёгани – ашвор,
Алпоҳдан тилайди умри – жон бисёр.

Отаjonларим

Борса келмас уо'лдан қайтган jonларим,
 Begona уurtларга томган қонларим.
 Siz нуroniy отам, онаjonларим,
 Mingdan biri бо'lib, Vatanга қайтган.
 Urush – аytilganda balki osondir.
 Inson nasibasi bir бурда nondir,
 Fe'l келса бойлик деб уurtлар vayronidir,
 Siz, dushman мurtadга haq so'zni аytган.
 Jangoh yaqin edi, уurtinigiz olis,
 Barchangiz bahodir, tamadan xolis.
 Sha'ningiz sharaflab tul o'tdi ko'p qiz,
 Bu kun ruhlarinigiz oromda yotgan...
 Millat, irq ajratmay, bitta mushk bo'lib,
 Yovlatni yanchedingiz e'azabga to'lib.
 Bir kunda o'n o'lib, o'n bor titilib,
 Begona o'tmonda nuri tong otgan.
 Berlingacha quvib olechoq dushmani,
 Shodlik, gulga ko'mib, ona Vatanni.
 Qo'lda bayroq qilib, shuhrat-u sha'ini,
 Jumla jahon ko'tib telbadek qotgan.
 Dunyoda topilmas, sizdek kamtarin,
 Kamsuqum, bag'ri keng aziz insonlar.
 Shu baxti kunlarda hissangiz ulug',
 Yo'ichi yulduzlarsiz, sizdir sarbonlar.
 Sizdan o'zib bo'lmas qatrlaringiz bor,
 Dilingizga aslo yetmasin ozor.
 Ahmad, qadr etib yozgani – ash'ot,
 Allohdan tilaydi umri – jon bisyor.

Юраккинам юм-юм йиғлайди

Анча бўлди шеър ёзмай кўйдим,
 Бу кўнглига шодлик сирмайдим.
 Алдовлардан чарчадим, тўйдим,
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Отасини менсимас ўғил,
 Онасин ҳам писанд қилмайдим.
 Аксига кўтарди кўл,
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Дўстлар эди, қисматли дўст,
 Бирга ўстан ким ҳам билма
 Дўст аёлин урибди йўлдан,
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Анов бўлса, етти бўкилиб,
 Амалдорларнинг кетин ялайди.
 Нахот инсон шунчалар пасткаш?
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Тўшатишга михланган бемор,
 Хаккин сўрса ма, ол, – демайди.
 Кани виждон, кани диёнат?
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Бозорда-ку ахли муслумон,
 Бир-бирини роса «сийлайди».
 Бу ишларга дол қилиб, дилтанг,
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Кодир эгам, яратган Оллоҳ,
 Сени деган завог билмайдим.
 Хак йўлингдан адаштирма деб,
 Юраккинам юм-юм йиғлайди...

Yurakkinam yum-yum yig'laydi

Ancha bo'ldi she'r yozmay qo'ydim,
Bu ko'ngilga shodlik sig'maydi.
Aldovlardan charchadim, to'ydim,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Otasini mensimas o'g'il,
Onasin ham pisand qilmaydi.
Akasiga ko'taradi qo'l,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Do'stlar edi, qiyomati do'st,
Birga o'sgan kim ham bilmaydi.
Do'st ayolin uribdi yo'ldan,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Anov bo'lsa, yetti bukilib,
Amaldorlarning ketin yalaydi.
Nahot inson shunchalar pastkash?
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

To'shagiga mixlangan bemor,
Haqqin so'rsa ma, ol, — demaydi.
Qayda vijdon, qayda diyonat,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Bozorda-ku ahli musulmon,
Bir-birini qo'rg'may aldaydi.
Bu ishlarga lol qolib, diltang,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Qodir egam, yaratgan Olloh,
Seni degan zavol bilmaydi.
Haq yo'lingdan adashitma deb,
Yurakkinam yum-yum yig'laydi...

Киш

Ок чойшаб ёпинган кир, тоғ, дала, боғ,
Дарахтлар ҳам опшок, жимлик хуямрон.
Изирин хуштаги жимлики бузар,
Бутун борлик сирли, сирли ошён.

Тун ҳам ок, окликдан камашар кўзар,
Аёз қахланиб кезар беаёв.
Одмилсанг корнинг «ғарч»и ёқили,
Томларга тикилган окликдан ялов.

Тонгта яқин яна кор учқунлайди,
Тўё учиб юрар олча гуллари.
Осмонга қарасанг, ажаб мўъжиза,
Қапалаклар учар, ғужғон, сарсари.

Опшок корни кўрсам, уйга толаман,
Ўйлайман, у поклик, у эътиқодлар.
Тўфон-у бўронлар унинг ҳамроҳи,
Жазавали куйи айни хаётлар...

Qish

Oq choʻyushab yorining qir, togʻ, dala, bogʻ,
Daraхlar ham orpoq, jimglik hukmron.
Izgʻitin hushlagi jimglikni buzat,
Butun borliq sirti, sirti oshyon.

Tun ham oq, oqlikdan qamashar koʻzlar,
Ayoz qahrlandi kezat beayov.
Odimgasang qotming «gʻarch»i yoqimli,
Tomlarga tikilgan oqlikdan yalov.

Tongga yaqin yana qot uchqunlaydi,
Goʻyo uchib yutag olcha gullari.
Osmonga qatasang, ajib moʻjiza,
Karalakar uchag, gʻujgʻon, sarsari.

Orpoq qotmi koʻrsam, oʻyga tolaman,
Oʻylayman, u poklik, u eʼtiqoddir.
Toʻfon-u, boʻtonlar uning hamrohi,
Jazavali kuyi ayni hayotdir...

Кие боқмай

Яшнзларнинг бўйларилек ифорлисиз,
Атиргулнинг кунчасилек хуморлисиз.
Ишкнингизда адо бўлдим билармисиз,
Кош чимириб, кие боқмай кўйингиз-ку.
Дилим доғлаб аёрларим сўйингиз-ку.

Йўлларингиз пойлатувчи бир мен эдим.
Калби кайнок қорлар турмас қир мен эдим,
Қирқта қизга ечилимаган сир мен эдим.
Кош чимириб, кие боқмай кўйингиз-ку,
Дилим доғлаб аёрларим сўйингиз-ку.

Ойинда ой сиз-да, хусн талашармиш.
Юзингизга юлгуздан хол ярашармиш,
Парилар ҳам бир суқланиб қарашармиш.
Кош чимириб, кие боқмай кўйингиз-ку,
Дилим доғлаб аёрларим сўйингиз-ку.

Армонларим айтган адо бўлмас,
Сулвларнинг ситамин кўп садо бўлмас.
Муҳаббатда Ахмадгайин гадо бўлмас,
Кош чимириб, кие боқмай кўйингиз-ку.
Дилим доғлаб аёрларим сўйингиз-ку.

Qiyо boqmay

Душман душмани

Уларизлатинг бо'йлатидек iforlisiz,
Atirgulning g'unchasidek хуморlisiz.
Ishqingizda ado bo'ldim, bilatmisiz,
Qosh chimitib, qiyо boqmay qo'ydingiz-ku,
Dilim dog'lab ag'yorlatim suydingiz-ku.

Yo'llaringiz roylaguvchi bir men edim,
Qalbi qaynoq qorlar tutmas qir men edim.
Qirg'la qizga yechilmagan sir men edim,
Qosh chimitib, qiyо boqmay qo'ydingiz-ku,
Dilim dog'lab ag'yorlatim suydingiz-ku.

Oydingda oy siz-la, husn talashatmish,
Yuzingizga yulduzdan xol yarashatmish.
Parilar ham bir suqlanib qarashatmish,
Qosh chimitib, qiyо boqmay qo'ydingiz-ku,
Dilim dog'lab ag'yorlatim suydingiz-ku.

Atmonlatim aytgan bilan ado bo'lmas,
Suluvlatim sitami ko'r sado bo'lmas.
Muhabbatda Ahmaddayim gado bo'lmas,
Qosh chimitib, qiyо boqmay qo'ydingiz-ku,
Dilim dog'lab ag'yorlatim suydingiz-ku.

Хуш келдинг

Ахмад Тошноев

Ёмғирнинг ёғиши бу сендан дарак,
Халемай шўх кизлар тақар тоғбартак.
Гулларга кўмгайсан борликин бешак,
Хуш келдинг баҳорим, хуш келдинг Наврўз!

Дарахт гулларида болари ғужгон,
Хар жонзоғ бахт истар тоғнар бегумон.
Киш қаҳридан қолган шулар-да омон,
Хуш келдинг баҳорим, хуш келдинг Наврўз!

Салобатли тоғлар уйқуси қочган,
Ва пойида янги бўлоқ кўз очган.
Қир тўла қизғалдоқ ақллар шошган,
Хуш келдинг баҳорим, хуш келдинг Наврўз!

Сумалтақ, халим бу баҳорини таом,
Кўкатли таомлар қувату ором.
Кексалар етгисин санар номада-ном,
Хуш келдинг баҳорим, хуш келдинг Наврўз!

Кириб келган куним, бу кун – янги кун,
Билиб келган куним, Ахмад янги кун.
Шодлигимга шерик қолган ярим тун,
Хуш келдинг баҳорим, хуш келдинг Наврўз!

Хуш келдинг

У омг'итишг уог'иш бу сепдан дарак,
Надемай шо'х қизлар тагар тоlbаргак,
Гулларга ко'тгаузан борлиқи бешак,
Хуш келдинг баҳотим, хуш келдинг Навто'зи!

Даргах гуллариди болари ғ'уғ'он,
Наг жонзот бахт истар топар бегимон.
Қиш қаҳтидан қолган шулар-да омон,
Хуш келдинг баҳотим, хуш келдинг Навто'зи!

Салобатли тоғ'лар уқуси қочган,
Ва роуида янги булоқ ко'з очган.
Қир то'ла қизг'алдоқ ақлар шoshган,
Хуш келдинг баҳотим, хуш келдинг Навто'зи!

Супмалак, ҳалим бу баҳоту таом,
Ко'кали таомлар қувват-и отом.
Кексалар yetisin санар номма-ном,
Хуш келдинг баҳотим, хуш келдинг Навто'зи!

Китиб келган куним, бу кун – янги кун,
Бииб келган куним, Ахмад янги кун.
Shodligimга шерик қолган уягим тун,
Хуш келдинг баҳотим, хуш келдинг Навто'зи!

Жафо килдинг

Жафо килдинг, жонларимдан ўтди ёрим,
Вафо кутиб, кўнглиг боғим хазон бўлиди.
Саболарга тўкиб солдим, дилида борим,
У сар-сари тоғу тошда сарасон бўлиди.

Қалдирочнинг канотиға қораладим,
Узун тунлар уйку бермас армонларим.
Лочинларнинг қорагини яралидим,
Осмонда ой йўқотгандай оромларим.

Тол тагида ўтирдим-у сурдим хаёл,
Ариқлагти элтои сувдан сўрдим савол.
Дардларимни тинглаб-тинглаб бир кечада
У бечора бўлиб қолдиби – мажнунтол...

Бас эй Ахмад, дардларингтни айтаверма,
Ул санамга инсоф тила, имон тила.
Рухинг чўкиб журъатингтни кўлдан берма,
Синалмасанг, сулув бетим демас сира.

Jafo qiding, jonlatimdan o'idi yotim,
Vafo kutib, ko'ngil bog'im xazon bo'idi.
Sabolarga to'kib soldim, dilda botim,
U sar-sari tog'-u toshda sarson bo'idi.

Qaldirg'ochning qanotiga qotaladim,
Uzun tunlar uyqu betmas atmoladim.
Lochinlarning yuragini yataladim,
Osmonda oy uo'qotgandek otoladim.

Tol tagida o'tirdim-u surdim xayol,
Aridagi ziloj suvdan so'rdim savol.
Dardlarimni tinglab-tinglab bir keshada
U bechota bo'lib qolibdi – majnunol...

Bas ey Ahmad, dardlaringni aytavetma,
Ul sanamga insof tila, imon tila.
Rubing cho'kib jur'atingni qo'ldan betma,
Sinalmasang, suluv begim demas sira.

Boobur Mirzo armonlari

Takpir ekan un bir eilda taxt talashdim,
Mard maydonida sinalar deb axd talashdim.
Batanfurush beklar bigan baxt talashdim,
Oтажоним етган тупроқ тортар мени.

Самарқандни бир неча бор олдим қўлга,
Буюрмади, қўлдан чиқди, жетдим йўлга.
Армонларим бир-бир қўлдим ўлик чўлга,
Отажоним етган тупроқ тортар мени.

Сохибкирон Амир Темур насллари,
Қулон босди, қуёш қўрмай фасллари.
Шайбонийдан шапалоқ еб асллари,
Отажоним етган тупроқ тортар мени.

Ҳиндистонга юзландим -у, Ҳиндини олдим,
Шоҳ ҳам бўлдим, дек адоқсиз дардда қолдим.
Узун тунлар Ватан ниқин шеърта солдим,
Отажоним етган тупроқ тортар мени.

Соғинчлардан сил бўлсам-да сир бермадим,
«Бобурома»м иншо қилиб тил бермадим.
Ҳинд қизига уйлансам-да дил бермадим,
Отажоним етган тупроқ тортар мени.

Тушларимга кириб чиқар Андижоним,
Жисмим Ҳиндда жизғанаг-у, анда жоним.
Қошки эди, узулсайди, санда жоним,
Отажоним етган тупроқ тортар мени.

Бобур Мирзо армонлари

Тақдир екан о'н бир yoshda taxt talashdim,
Mard maydonda sinalar deb abd talashdim.
Vatanfurush beklar bilan baxt talashdim,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Samarqandni bir necha bor oldim qo'lga,
Buyutmad, qo'ldan chiqdi, ketdim yo'lga.
Armonlarim bir-bir ko'mdim o'lik cho'lga,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Sohibqiron Amir Temur nasllari,
Quyush bosdi, quyosh ko'tmay fashlari.
Shayboniydan shapaloq yeb asllari,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Hindistonga yuzlandim-u Hindni oldim,
Shoh ham bo'ldim, lek adosiz dardda qoldim.
Uzun tunlar vatan ishqin she'riga soldim,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Sog'inchlardan sil bo'lsam-da sir betmadim,
«Boburnoma» insho qilib til betmadim.
Hind qiziga uylansam-da dil betmadim,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Tushlarimga kirib chiqar Andijonim,
Jismim Hindda jizg'anag-u, anda jonim.
Koshki edi, uzulsaydi, sanda jonim,
Otajonim yotgan tuproq tortar meni.

Бегонам

Қалбимни ром этмок истайсан
У воккина бу жонинг халак.
Эзуликка мени кистайсан
Фариштадек покламон, малак.
Севинчингта донм шерикман,
Кайгуларим каритар мени.
Рухияти кўзимдан ўкиб,
Авайлайсан, асрвайсан мени.
Сухбатлашиб ўтирсам бир оз
Севинчларинг дунёча бўлар.
Турфа ранг да товланиб бахтинг,
Балкигайсан, кенг олам тўлар.
Онажоним койингдан бўлар,
— Уйлантирай, шунга жон болам.
Билмайсан-да менинг кўнглимни
Ёнгинамда юрган Бегонам...

Qalbimni rom etmoq istaysan,
Uvoqgina bu joning halak.
Ezgulikka meni qistaysan,
Farishadek pokdamon, malak.
Sevinchimga doim sherikman,
Qayg'ularim qartilar meni.
Ruhiyatim ko'zimdan o'qib,
Avaylaysan, asraysan meni.
Subbatlashib o'tirsam bir oz,
Sevinchlarimg dunyocho bo'lar.
Turfa rangda tovlanib baxting,
Balqigaysan, keng olam to'lar.
Onajonim koyigan bo'lar,
— Uylanitray, shunga jon bolam.
Bilmaysan-da mening ko'nglimni,
Yonginamda yurgan begonam...

Қалдиғочим, узоклардан учиб келдинг,
Безовтасан ё ёмондан чўчиб келдинг.
Лола гулнинг янғинини кучиб келдинг,
Бу бўстонда ййраб қолгин эрка қушим.
Вижир-вижир сўзлаб олдинг ақлу хушим.
Қаторлашиб кўнган қушининг файзи бордир,
Қалдиғочим сендек эл қуш қайда бордир,
Сен чарх урсанг қайратингга осмон тордир.
Бу бўстонда ййраб қолгин эрка қушим,
Вижир-вижир сўзлаб олдинг ақлу хушим.
Кўзларингда кўкламойининг ранглари бор,
Қанотингга қамроқ чўлнинг чанглари бор.
Инсонни деб илон билан жанглири бор,
Бу бўстонда ййраб қолгин эрка қушим.
Вижир-вижир сўзлаб олдинг ақлу хушим.

Сен келтирдинг нозли кўктам хабарини,
Элга бурдинг Наврўзойининг назарини,
Шодлиқларга ошно элдинг ёш-қарини,
Бу бўстонда ййраб қолгин эрка қушим,
Сехрладинг, олдинг Ахмад ақлу хушин.

Qaldirg'ochim, uzoqlardan uchib kelding,
Bezovtasan yo yomondan cho'chib kelding.
Lola gulning yanog'ini quchib kelding,
Bu bo'stonda yauwab qolgin erka qushim,
Vijir-vijir so'zlab olding aql-u hushim.

Qatorlashib qo'ngan qushning fayzi bordir,
Qaldirg'ochim, sendek el qush qayda bordir?
Sen charx ursang g'ayratingga osmon tordir,
Bu bo'stonda yauwab qolgin erka qushim,
Vijir-vijir so'zlab olding aql-u hushim.

Ko'zlatingda ko'rtkam oyning ranglari bor,
Qano'tingda qarg'oq cho'lining changlari bor.
Insonni deb ilon bilan janglari bor,
Bu bo'stonda yauwab qolgin erka qushim,
Vijir-vijir so'zlab olding aql-u hushim.

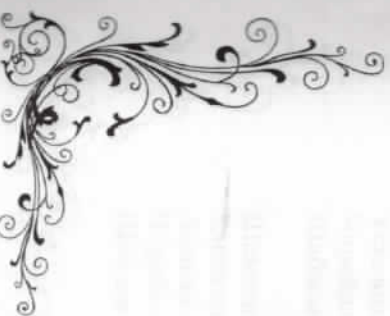
Sen keltir'ding nozli ko'klam xabarini,
Elga bur'ding Navro'zoyning nazarini.
Shodliklarga oshmo'etding yosh-qarini,
Bu bo'stonda yauwab qolgin erka qushim,
Senrlading olding Ahmad aql-u hushin.

Майса аста бош кўтариб, ер уйғонди,
Бу хузурубаш оғриклардан бир тўғилди.
Ўрмонлардан кишини кувиб бахор ёнди,
Яна тулга бурканди бу ўлкам менинг.

Қалдирғочнинг канотида кўкчам исси,
Алвон бўлди, шафак билан лола туси.
Жиги бериб табиғатнинг эржа кизи,
Яна тулга бурканди бу ўлкам менинг.

Чуғурлашиб боғларингта кушлар келди,
Соғларимни силаб тонгги сабо елди.
Кўк тоғига юлдузлардан маржон илди,
Яна тулга бурканди бу ўлкам менинг.

Юртдошларим юзларида севинч ўйнар,
Гал бермасдан бир-бирита бахтдан сўзнар.
Аҳмад, ҳар кун маҳаллада кўш-кўш тўйнар,
Яна тулга бурканди бу ўлкам менинг.

Бу о'лкам mening

Душман дурдари

Maysa asta bosh ko'tarib, yer uyg'ondi,
Bu huzurda xsh og'riqlardan bir to'lg'andi.
O'tmonlardan qishni quvib bahor yondi,
Yana gulga burkandi bu o'lkam mening.

Qaldirg'ochning qanotida ko'klam isi,
Alvon bo'ldi, shafaq bilan lola tusi.
Jilo berib tabiatning erka qizi,
Yana gulga burkandi bu o'lkam mening.

Chug'urtlashib bog'laringa qushlar keldi,
Sochlarini silab tonggi sabo yeldi.
Ko'k tog'iga yulduzlardan marjon lidi,
Yana gulga burkandi bu o'lkam mening.

Yurt doshlarim yuzlarida sevinch o'ynar,
Gal betmasdan bir-biriga baxtdan so'ylar.
Ahmad, har kun mahallada qo'sh-qo'sh to'ylar,
Yana gulga burkandi bu o'lkam mening.

Ахмад Тошноев

Паркентим

Юртим, сазобатли тоғларинг сулув,
Чакиллаб бол тоғдан боғларинг сулув.
Қир лола очилган чоғларинг сулув,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Адирада аксинг олтудай чирой,
Тоғдан шодланиб, уйнаб оқар сой.
Тинч, шодон яшашга энг муносиб жой,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Ризк-рўзидир элпимга бўлик донларинг,
Тандирда юз қвар ширмой нонларинг.
Кексалар дуюда меҳри - жонларинг,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Қизларинг ой билан хуш талашур,
Полвон йигитларга бетбоғ ярашур.
Тунда юлдузлар ҳам илж қарашур,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Ҳокимимиз ўқтам, дили пок инсон,
Тоғибой бобомиз - донгдор қаҳрамон.
Устозим Махмуджон шоира замон,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Шавнингини шарафлаб дoston битсам, оғ,
Қарин ер қолдирмай бўстон этсам, оғ,
Ахмад-о сен учун жондан кечсам, оғ,
Чиройда тенгсизсан сўлим Паркентим,
Шабнам юзин ювган, гулим Паркентим.

Parkentim

Yurtim, salobatli tog'larimg suluv,
Chakillab bol tomgan bog'larimg suluv,
Qir lola ochilgan chog'larimg suluv,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Adirlarda aqling olguday chiroy,
Toladan shodlanib, o'ynab oqar soy,
Tinch, shodon yashashga eng munosib joy,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Rizq-ro'zdir elimga bo'liq donlarimg,
Tandirida yuz yuvat shirtoy nonlarimg,
Keksalar duoda mehri - jonlarimg,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Ozilarimg oy bilan husn talashur,
Polvon yigitlarga belbog' yarashur,
Ko'kda yulduzlar ham iliq qarashur,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Hokimimiz O'ktam, dili pok inson,
Tojiboy bobomiz - dongdor qahramon,
Ustozim Mahmudjon sho'iri zamon,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Shahningni sharaflab doston bitsam, oz,
Qarich yer qoldirmay bo'ston elsam, oz,
Ahmado sen uchun jondan kechsam, oz,
Chirouya tengsizsan so'lim Parkentim,
Shabnam yuzin yuvgan, gulim Parkentim.

Олча гули

Корнинг учкунидай гулинг учмоқда,
Гўё ок капалак ерни кучмоқда,
Кувлашмачок уйнаб кўйлак бичмоқда,
Бахорой сен учун олчанинг гули.

Бир саффа тикилган оппоқ ўтовлар,
Кўзларни кувнатар писандмас говлар,
Рўминг торткилаб тинч турмас ёвлар,
Сарфлашар бор кучин, олчанинг гули.

Куёш тик боқмоқка балки орланар,
Чинор, кайрағочлар караб зорланар,
Шу ҳолат баҳорда бир бор чорланар,
Бу рўё эмас чин, олчанинг гули.

Гулларингта божиб, Гулим ёд этдим,
Дина босиб ўтган йўлим ёд этдим,
Кўжамни кўрмаган чўлим ёд этдим,
Хаслим олди тин, олчанинг гули.

Qoʻrning uchquniday gulning uchmoqda,
Goʻyo oq kapalak yerni quchmoqda.
Quvlastmachoq oʻynab koʻylak bichmoqda,
Bahoroy sen uchun olchaniy gul.

Bir safga tikilgan oppoq oʻtovlar,
Koʻzlarni quvnatar pisandmas gʻovlar.
Roʻmning tortqilab tinch turmas yovlar,
Sarfashar bor kuchin, olchaniy gul.

Quyosh tik boqmoqqa balki orlanar,
Chinor, qayragʻochlar qatarab zorlanar.
Shu holat bahorda bir bor chorlanar,
Bu roʻyo emas chin, olchaniy gul.

Gullarimga boqib, Gulim yod etdim,
Yana bosib oʻtgan yoʻlim yod etdim.
Koʻklamni koʻtmagan choʻlim yod etdim,
Xayolim oldi tin, olchaniy gul.

Уйда сал бекор котсам,
Улфатларга чопаман.
Нима жинилик топсам,
Улфатлардан топаман.
Бекор ётган бой бўлмас,
Чойхонадек жой бўлмас.
Кайси битта орайини,
Туғилмаган ой бўлмас.
Зухриддиндек пайовни,
Хеч ким дўндиrolмайин.
Фахриддин «Қозон кабооб»
Динламаси қолмайин.
Миристом шакаробни,
Хўп тобита етказар.
Дилда руборинг бўлса,
Тождининжон кетказар.
Сир сакланган тапни ҳам,
Билиб-билмай етказар.
Қадах сўзи айтганда,
Рохатли дўндираар.
Сал масала талашсак,
Собиржон бор—қўндираар.
Бахтиёр—танги йитти,
Қизганишини билмайди.
Комилжон ҳам бировга,
Хеч номардлик қилмайди.
Меҳридиндек меҳрли,
Йитилар кам дунёда.
Ҳамдам дарёдил дўстим,
У ҳаммадан эиёда.
Улфатларим, дўстларим,
Домо омон бўлинг.
Ахмад эзи тилаги,
Бир тан-у, бир жон бўлинг.

Ufatlarim

Uyda sal bekor qolsam,
 Ufatlarga chopaman.
 Nima yaxshilik topsam,
 Ufatlardan topaman.
 Bekor yotgan boy bo'lmas,
 Choynonadek joy bo'lmas.
 Qaysi bitta og'ayni,
 Tug'ilmagani oy bo'lmas.
 Zulmridindek palovni,
 Hech kim do'ndirolmaydi.
 Faxriddin «Qozon kabob»
 Dimlamasi qolmaydi.
 Mirislon shakarobni,
 Xo'p tobiga yetkazar.
 Dilda g'uboring bo'lsa,
 Tojiddinjon ketkazar.
 Sir saqlangan gapni ham,
 Bilib-bilmay yetkazar.
 Qadah so'zi aytganda,
 Rohatali do'ndirar.
 Sal masala talashsak,
 Sobitjon bor – ko'ndirar.
 Baxtiyor – tanti yig'it,
 Qizg'anishni bilmaydi.
 Komiljon ham birovg'a,
 Hech nomardlik qilmaydi.
 Mehridindek mehri,
 Yigitlar kam dunyoda.
 Hamdam daryodil do'stim,
 U hammadan ziyoda.
 Ufatlarim, do'stlarim,
 Doimo omon bo'ling.
 Ahmad ezgu tilagi,
 Bir tan-u, bir jon bo'ling.

Не кийай?

Кўзларимга дунё зим-зиё,
 Яна ўтнинг боқмадинг киё...
 Икродларим унутдингми, ё?!

Айт не кийай, ахир не кийай?

Аёрдларга кулиб сўз котдинг,
 Сирларимни арзонга сотдинг.
 Зулм айладинг, тунохта ботдинг...
 Айт не кийай, ахир не кийай?

Унут деди сени дўстларим,
 Паришонхол кулок тутдим жим.
 Хеч ким сени тушунмас – дилим,
 Айт не кийай, ахир не кийай?

Корачингда порлаган чўғдир,
 Киприклар жон олгучи ўқдир.
 Унутмоқнинг иложи йўқдир,
 Айт не кийай, ахир не кийай?

Умилдимни узоқладим хеч,
 Хаёлимда ўзинг эрта-кеч.
 Олпох ўзинг бу мушкулни еч,
 Айт не кийай, ахир не кийай?

Не қилай?

Кo'zларимга dunyo zim-ziyо,
Yana o'tding boqmading qiyо...
Iqrolarim unutingmi, yo'?

Ayt ne qilay, axir ne qilay?

Ag'yorlarga kulib so'z qotding,
Sirlarimni arzononga solding.
Zulm aylading, gunohga botding...
Ayt ne qilay, axir ne qilay?

Unut dedi seni do'stlarim,
Partishonhoi quloq tutdim jim.
Hech kim seni tushumas – dilim,
Ayt ne qilay, axir ne qilay?

Qorachig'da portlagan cho'g'dir,
Kiriklar jon olg'uchi o'qdir.
Unutmog'ing iloji yo'qdir,
Ayt ne qilay, axir ne qilay?

Umidimni uzolmadim hech,
Xayolimda o'zing erta-kech
Alloh o'zing bu mushkulni yech
Ayt ne qilay, axir ne qilay?

Оёкка туриб олай
(Хазил шер)

Шоирликка ишким тушиб,
Шерлар тўкий бошладим.
Тўрт кишилик тўда топсам,
Жўшиб ўкий бошладим.

Мавно бордай дели биров,
Кимдир «Г ап йўк», «эўр», дели.
Нима кетди ана газет,
Бир обориб кўр, дели.

Шодлигимдан энтикканча,
Кўлтиклаб «шер дафтар»им.
Тонт-сахардан юрак ютиб,
Мухаррирни кутардим.

Ва ниҳоят келилар у,
Очир чуқли стулга.
Саломимга алик хам йўк,
Илтифот йўк биз – кулга...

Кўрка-писа кўлмидати,
Дафтаримни узатдим.
Кўзойнагинг такиб ўкий
Бошлаганди, кузатдим.

Мисреларнинг учдан икки
Қисмин чизиб тапшладди.
Гоҳ фикринди, гоҳ эснади
Гоҳ илгин кашладди.

– Хомсан ука, фирт ёўрасан
Шер-чи, бундай бўлмайди.
Ўқувчини ўйлатмасанг
Шерхон кўнгли тўлмайди.

Хечиси йўк, ўзим сени
Машхур шоир қиламан.
Ишонавер, ўргатишини
Осон йўлин билман.

Мана буни кўлдан кўйма
Каминанинг тўплами.
Бунча юпка экан дема,
Шу – умримнинг кўклами.

Оуоққа туриб олау (Hazi she'r)

Shoirlikka ishqim tushib,
She'rlar to'qiy boshladim.
To'rt kishilik to'da topsam,
Jo'shib o'qiy boshladim.
Ma'no borday dedi birov,
Kimdir «Gap yo'q», «zo'r», dedi.
Nima ketdi ana gazet,
Bir oborib ko'r, dedi.
Shodligimdan entikkancha,
Qo'ltiqlab «she'r daftari»im.
Tong-saharda yurak yutib,
Muharrirni kutardim.
Va nihoyat keldilar u,
Og'ir cho'kdi stulga.
Salomimga alik ham yo'q,
Piisot yo'q biz – qulga...
Qo'rqa-pisa qo'limdagi
Daftari»ni uzatdim.
Ko'zoynagin taqib o'qiy
Boshlagandi, kuzatdim.
Mistralning uchdan ikki
Qismin chizib tashladi.
Goh g'ijindi, goh esnadi
Goh iyagin qashladi.
Xomsan ukа, g'ir g'o'rasan
She'r-chi bunday bo'lmaydi.
O'quvchini o'ylatmasang
She'rxon ko'ngli to'lmaydi.
Hechqisi yo'q, o'zim seni
Mashhur shoir qilaman.
Ishonaver, o'rgatishning
Onson yo'lin bilaman.
Mana buni qo'ldan qo'yma
Kampaning to'plami.
Buncha yurqa ekan dema
Shu – umrimning ko'klam.

Танишиб ҳам олдиқ мана
Ишлар фикр-ғиж бир талай.
Сени ўзим шоир қилгум
Оёққа туриб олай!
Аллоҳимнинг қарам кент
Устозга ҳам эришдим.
Этагидан маҳкам ушлаб
Машхурликка тиришдим.
Умр оқар дарё экан
Тез ўтгинин билмабман.
Йигирма йил ўтса ҳамки
Сира парво қилмабман.
Бу орада устозим ҳам
Машхур бўла қолмади.
Айтганидай оёғида
Маҳкам тура олмади.
Мен-чи ҳамон хаваскорман
Беш-ўн шеърим босилган.
Тўйда овқат етмагандай
Даб-лунжларим осилган...
Устоз курур энди ётар
Тўшагига миҳланиб.
Борсам зўра бош кўтарар,
Тирсагига ниҳланиб.
– Хой, ноумид бўлма бола,
Ҳали ишлар бир талай.
Сени ўзим машхур қилгум
Оёққа туриб олай!

Tanishib ham oldik mana,
 Ishlar g'ij-g'ij bir talay.
 Seni o'zim shoir qilgum
 Oyoqqa turib olay!
 Allohning karami keng,
 Ustozga ham erishdim.
 Etagirid mahkam ushlab,
 Mashhurlikka tirishdim.
 Umr oqar darvo ekan
 Tuz o'tishin bilmadim.
 Yigirma yil o'tsa hamki
 Sira ravvo qilmadman.
 Bu orada ustozim ham
 Mashhur bo'la qolmadi.
 Ayganiday oyog'ida
 Mahkam tura olmadi.
 Men-chi hamon havaskorman,
 Besh, o'n she'rim bosilgan.
 To'yda ovqat yetmaganday
 Lab-lunjarim osilgan...
 Ustoz qurg'ur endi yotar
 To'shagiga mixlanib.
 Borsam zo'rg'a bosh ko'tarar
 Tirsagiga pixlanib.
 – Hoy, pousmid bo'lma bola,
 Hali ishlar bir talay.
 Seni o'zim mashhur qilgum
 Oyoqqa turib olay!

Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз

Изгирилли кунлар чекинди аста,
 Дов-дарахт уйғонди, уйғонди борлик.
 Осмонни тўлдириб кушлар учмоқда,
 Дорилмон кунга берилди ёрлик.
 Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз!
 Бахорой ҳаммага дўст бўлсин, Наврўз!

Арик бўйлариди ялпиз ифори,
 Кийнос гулга кирган бодом, ўриклар
 Дошқозонда кайнар халим, сумалак,
 Байрам бонс ўтар – танлов, кўриклар
 Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз!
 Бахорой ҳаммага дўст бўлсин, Наврўз!

Чумолилар чикди нинидан фуҷфон,
 Ялаш иштиёки пахлалари баланд.
 Асалари меҳнат қилди чунон,
 Ҳазрати инсонга берай деб бол, қанд.
 Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз!
 Бахорой ҳаммага дўст бўлсин, Наврўз!

Тонгги сабодларинг суюкли гули,
 Чарх уриб сайрагай ошик булбули.
 Ахмад – инсон борки, кўнглининг кули,
 Шодликдан шивирлаб, энтикар дили.
 Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз!
 Бахорой ҳаммага дўст бўлсин, Наврўз!

O'lkamga kelganing rost bo'lsin, Navro'z

Izg'itini kunlar chekindi asta,
Dov-daraxti uyg'ondi, uyg'ondi borliq.
Osmoni to'ldirib qushlar uchmoqda,
Dorilomon kunga betidi yotliq.
O'lkamga kelganing rost bo'lsin, Navro'z!
Bahoroy hammaga do'st bo'lsin, Navro'z!

Ariq bo'ylarida yalriz ifori,
Qiyg'os gulga kirgan bodom, o'riklar
Doshqozonda qaynat halim, sumalak,
Bayram bois o'tar – tanlov, ko'riklar
O'lkamga kelganing rost bo'lsin, Navro'z!
Bahoroy hammaga do'st bo'lsin, Navro'z!

Chumolilar chiqdi inidan g'ujg'on,
Yashash ishtiyoqi shaharlari baland.
Asalari mehnat qiladi chupon,
Nazrati insonga betay deb bol, qand.
O'lkamga kelganing rost bo'lsin, Navro'z!
Bahoroy hammaga do'st bo'lsin, Navro'z!

Tongei sabolaring suyuqli guli,
Chatx irtib saytagay oshiq bulbuli.
Ahmad – inson borki, ko'nglimning quli,
Shodlikdan shivirlab, entikar dili.
O'lkamga kelganing rost bo'lsin, Navro'z!
Bahoroy hammaga do'st bo'lsin, Navro'z!

ОҒАМ МАХМУД

Кўхна Паркент доврғини олисларга таратдингиз,
Назм боғин нурлантириб, нафис шеърлар яратдингиз.
Бийрон булбул бахслаганда оғзингизга қаратдингиз,
Эллик ёшнинг сўқмоғидан эпчил ўтган оғам Махмуд!

Жаннатмакон Паркентимнинг боғларини куйлаган-сиз,
Чотқолдаги қозларга бўйингизни бўйлаган-сиз.

Шудринг янглиғ хар майсанинг қулоғига сўйлаган-сиз,
Эллик ёшнинг сўқмоғидан эпчил ўтган оғам Махмуд!

Шоирларнинг қалби уммон, унга олам синади,
Эзуликни, садоқатни у мисқоқлаб йинади.

Шу эл учун, шу юрт учун у барига чилди,
Эллик ёшнинг сўқмоғидан эпчил ўтган оғам Махмуд!

Дардингизни шеър қилдингиз дардмандларга даво бўлди,
Шодлигингиз шеър қилдингиз, кўшиқ бўлди, наво бўлди.
Илҳомингиз булоқ бўлди, йўлингиз ҳам раvon бўлди,
Эллик ёшнинг сўқмоғидан эпчил ўтган оғам Махмуд!

Қамолдингиз Паркент кўрди ҳам дўст ёрлар, минг шукр,
Ҳалол лўқма бериб мана, хосил ўрди минг шукр.
Яратгандан сизга омад, умр сўрди, минг шукр,
Эллик ёшнинг сўқмоғидан эпчил ўтган оғам Махмуд!

Ko'hna Parkent dovutg'ini olistarga taraidingiz,
Nazm bog'in nurlantirib, nafs she'rilar yaraidingiz,
Biyyon bulbul bahslashganda og'zingizga qaraidingiz,
Ellik yoshning so'qmog'idan epchil o'iganog'am Mahmud!

Jannatmakon Parkentining bog'larini kuylagan-siz,
Choqoldagi qoyalarga bo'yingizni bo'ylagan-siz,
Shudting yanglig' har maysaning qulog'iga so'ylagan-siz,
Ellik yoshning so'qmog'idan epchil o'igan og'am Mahmud!

Shoirlarning qalbi ummon, unga olam sig'adi,
Ezgulikni, sadoqatni u misqolab yig'adi,
Shu el uchun, shu yurt uchun u bariga chidadi,
Ellik yoshning so'qmog'idan epchil o'igan og'am Mahmud!

Dardingizni she'r qildingiz, dardmandlarga davo bo'ldi,
Shodlingiz she'r qildingiz, go'shiq bo'ldi, navo bo'ldi,
Ilhomingiz buloq bo'ldi, yo'lingiz ham ravon bo'ldi,
Ellik yoshning so'qmog'idan epchil o'igan og'am Mahmud!

Kamolingiz Parkent ko'rdi ham do'st yorlar, ming shukr,
Halol lug'ma berib mana, hosil o'rdi ming shukr,
Yaratgandan sizga omad, umr so'rdi ming shukr,
Ellik yoshning so'qmog'idan epchil o'igan og'am Mahmud!

Хаёт давом этади

Оруларим осмонча,
Кўлим ойга этади.
Кувш кизи – юлдузлар,
Хаёт давом этади.
Бахор кезар боғларда,
Булбул баёз битида.
Ялаш бунчалар тоғли,
Хаёт давом этади.
Мол-дунё вафо килмас,
Бир кун кўлдан кетади.
Дарлингги дoston килма,
Хаёт давом этади.
Булутли кун ҳам ўтар,
Сўнг у нурга этади.
Сабрли, шукрли бўл,
Хаёт давом этади.
Эй Ахмад, ашъорларинг,
Кўнгли торин чертади.
Сен тириксан ва ёйўк,
Хаёт давом этади.

Билмас

Кўли очик саҳий инсон,
 Давлатин хисобин билмас.
 Тиланчи тиланиб топар,
 Хеч ким ул азобин билмас.
 Кариндошинг каровидан,
 Учқунданур меҳр нури.
 Дийдаси тош қотган инсон,
 Кўнглининг қаловин билмас.
 Бевафоба боринг берсанг,
 Писанд эмай чимиртай қол.
 Муҳаббатнинг бозорида,
 Қул титиб оловин билмас.
 Андалибнинг хонишари,
 Барчани ром этса не тонг.
 Ўнча қарх урар зот ҳам,
 Қодирлар қадрини билмас.
 Бас эй Ахмад, бу оламда,
 Меҳрин дўста муҳтожсан.
 Жисму жонингни берсанг ҳам,
 Гўроҳлар дилингни билмас.

тади

неча,
 тади.
 илдизлар,
 етади.
 юг'ларда,
 битади.
 ечалар то'ли,
 м етади.
 , вафо қилмас,
 'дан кетади.
 i достон қилма,
 'вом етади.
 , шам о'ят,
 So'ng u purga етади.
 Sabrli, shukri bo'l,
 Hayot davom етади.
 Ey Ahmad, ash'orlaring,
 Ko'ngil totin chetади.
 Sen tiriksan va yo'yo'q,
 Hayot davom етади.

Билмас

Qo'li ochiq saxiy inson,
Davlatin hisobin bilmas.
Tilanchi tilanib topar,
Hech kim ul azobin bilmas.
Qatindoshing qarog'idan,
Uchqunlanur mehr nuri.
Diydasi tosh qotgan inson,
K'o'nglining qalov'in bilmas.
Bevaloga boring bersang,
Pisand etmay chimgay qosh.
Muhabbatning bozorida,
Kul titib olov'in bilmas.
Andalibning honishlari,
Barchani tom etsa ne tong.
O'zicha charx urar zog' ham,
Qodirlar qadri'ni bilmas.
Bas ey Ahmad, bu olamda,
Mehri do'stga muhojsan.
Jism-u-joningni bersang ham,
Gamrohlar dilini'ni bilmas.

Олтимши ёш

Олтимши ёш — инсоннинг олтин ёшидир,
Ўғил-киз, набира, кўз-у қошидир.
Олтингда иззат ўз ўрнини бўлса,
Умрингдан хар кунинг — тамаг тошидир.
Имонинг бут бўлса, виждонинг уйғок,
Таниш-нотанишга гар тегса нафринг.
Демак, ашависан, демак ўрнинг бор,
Хар кунни кўпаяр, дўсту ҳамдамнинг.
Олтимши ёш — ой билан сирлашган онлар,
Кўёш кўноғини кўннроқ илган.
Бу туйғунни кайдан билсин ўзгалар.
Юлдуз юзларингда жилвалар килган,
Олтимши ёш — Аллоҳнинг иноятидир,
Шу тўзал умрингиз нурларга тўлсин.
Бўлмасин жафолар, бўлмасин хижрон,
Детайман кутлуғ ёш муборақ бўлсин!

Oltmish yosh – insonning oltin yoshidir,
O'g'il-qiz, nabira, ko'z-u qoshidir.
Oilangda izzat o'z o'tining bo'lsa,
Umringdan hat kuning - tamal toshidir.
Imoning but bo'lsa, vijdoning uy' oq,
Tanish-notanishga gar tegsa nafting.
Demak, yashayabsan, demak o'tning bot,
Har kuni ko'rayat, do'stu hamdaming.
Oltmish yosh – oy bilan sirlashgan onlar,
Quyosh qo'nog'ingga qo'ng'ir oq qilgan.
Bu tuyg'ini qaydan bilsin o'zgalar,
Yulduzuzaqlarinda jilvalar qilgan.
Oltmish yosh – Allohning inoyatidir,
Shu go'zal umtingiz nurlarga to'lsin.
Bo'lmasin jafolar, bo'lmasin hijron,
De'gayman qutlug' yosh muborak bo'lsin.

Келакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз!

Интиқ бўлиб колдик, шу кунлар сенга
Дил розим йўлладик оҳ, тушлар сенга.
Ташифта шопилмай зор этдинг нега
Келакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз!

Боболарим севган улў байрамсан,
Момоларим кувонган сулув байрамсан.
Халким тарихида дурсан, гавҳарсан
Келакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз.

Сирли экан олам, сирли одамзод
Йўқликдан зорланар, боричи – барбод.
Наврӯз ҳар кимсатга берсин эътиқод.
Келакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз!

Келгин дила, боғни гулларга тўлдир,
Арик, ўзавларни сувларга тўлдир.
Севишган дилларни кувонтир, кўлдир,
Келакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз!

Kelaqol Navro'zim, mehribon Navro'zi

Дусти дурдари

Intiq bo'lib qoldik, shu kinlar senga
Dil rozim yo'lladik oh, tinlar senga.
Tashrifga shoshilmay zor eilding nega?
Kelaqol Navro'zim, mehribon Navro'zi!

Bobolatim sevgan ulug' bayramsan,
Momolar quvongan suluvi bayramsan.
Xalqim tarixida dursan, g'ayharsan,
Kelaqol Navro'zim, mehribon Navro'zi!

Sirti ekan olam, sirti odamzod,
Yo'qlikdan zori-lanar, botichi – barbod.
Navro'z hat kimsaga bertsin e'tiqod,
Kelaqol Navro'zim, mehribon Navro'zi!

Kelgin dala, bog'ni gullarga to'ldir,
Atiq o'zanlatni suvlarga to'ldir.
Sevishgan dilarni quvonitir, kuldin,
Kelaqol Navro'zim, mehribon Navro'zi!

Айт ёктириш орми? – десам, ха, ор – дедлинг
Соҳлар сента хусн десам у – дор дедлинг.
Қадамингта киркта йингит кўп жор дедлинг
Сен тўхтама, ўз йўлингта бор – бор дедлинг.

Айтолмайин кўп сўзларин ягта ютдим
Нари кетдим, яна келдим, қарам кутдим.
Хаёлимда эркаладим, кўлинг тулдим
Сента кўнглим муз парчаси, киш – қор дедлинг.

Кўнглим ўзмай атрофингта айландим мен
Телба, мажнун «унвон»ларга сайландим мен.
Ишқинг тилсим тушовига бойландим мен
Гапни чўзма, тинглаш хатто озор дедлинг.

Муруватни қимдан кутдинг, оҳ бу кўнглим
Бу дунёда дўст топмаган тоқ бу кўнглим
Кўп ўртама, қабутардай оппоқ кўнглим
Шерим ўқиб: шоирдан мен бе-зор дедлинг.

Deding

Ayt yodqirish otmi?— desam, ha, or — deding,
Sochlar senga husn desam, u — dor deding.
Qadaminga qirqta yigit ko'p zor deding.
Sen to'xtama, o'z yo'lingga bor — bor deding.

Ayolmayin ko'p so'zlarni ichga yuidim,
Nari keldim, yana keldim, karam kuidim.
Xayolimda erkaladim, qo'ling tutdim,
Senga ko'nglim muz parchasi, qish, qor — deding.

Ko'ngil uzmay atrofingda aylandim men,
Telba, majnun «unvon»larga saylandim men.
Ishqning tilsim tushoviga boylandim men,
Gapni cho'zma, tinglash hatto ozor deding.

Murtuvvatni kindan kuitdimg, oh bu ko'nglim,
Bu dunyoda do'st topmagan, toq bu ko'nglim.
Qo'y o'ttama, kabutarday orpoq ko'nglim,
Fikrim o'qib: shoirdan men bezor deding...

Кутюв

Кахрафтор дунёнинг зафворли юкин,
Елкасига ортан илм ахисиз.
Юрт тинч, шогирдларнинг қадами дашт,
Демак, бахтлилардан чандон бахтисиз.

Эзгулик уруғин қалайсиз мулом,
Шам янглиғ ёнайсиз миллат кори деб.
Соғда, одинийгина ҳам камсукумсиз,
Яшайсиз бир умр ўзга ғамини еб.

Бойлигу эб-зийнат сиздан узоқроқ,
Яқини мактабу боладаларингиз.
Борингиз ҳам шулар, орингиз ҳам шу,
Хар бири ок инан тоғалларингиз.

Нон дастурхон кўрки, сиз миллат кўрки,
Келажак борининг бонбонларисиз.
Ўзбетим доғруғин дунёга ёйган,
Сайроки булбули — забонларисиз.

Йигирма тўртинчи ёшнинг ўлкам,
Фахру ифтихор-ла шодон кутмоқда.
Чеккан заҳматингиз эътироф этиб,
Шогирдлар дасталаб гуллар тутмоқда.

Кимгадир шогирдман, кимгадир устоз,
Тилатим юрт боғи гулларга тўлсин.
Хамма ҳам касбидан бахт топсин биздек,
Азизлар, кўш байрам муборақ бўйсин!

Qutov

Kajraftor dunyoning zalvori yukin,
Yelkasisga ortgan ilm ahlsiz.
Yurt tinch, shogirdlarning qadami dadil,
Demak, baxtilardan chandon baxtlisiz.

Ezgulik urug'in qadaysiz mudom
Sham yanglig' yonasiz millat kori deb.
Sodda, oddiygina ham kamsuqumsiz
Yashaysiz bir umr o'zga g'amini yeb.

Boylig-u zeb-ziyinat sizdan uzogroq,
Yaqini maktab-u bolalaringiz.
Boringiz ham shular, otingiz ham shu,
Har biri oq ingan to'lalaringiz.

Non dasturxon ko'rtki, siz millat ko'rtki
Kelajak bog'ining bog'bonlarsiz.
O'zbekim dovug'in dunyoga yoygan
Sayroqi bulbuli – zabonlarsiz.

Yigirma to'rtinchi yoshini o'lkam,
Faxr-u iftixor-la shodon kutmoqda.
Chekkan zahmatangiz e'tirof etib,
Shogirdlar dastalab gullar tutmoqda.

Kimgadir shogirdman, kimgadir ustoz,
Tilagim yurt bog'i gullarga to'lsin.
Hamma ham kasbidan baxt topsin bizdek,
Azizlar, qo'sh bayram muborak bo'lsin!

Гулбаҳор

Исми жисмига монанд киз Гулбаҳор,
Сендек сулув борми, айт-чи кайда бор?
Алп йигитлар изларингга интизор,
Сабо ҳам силар коқилинг беозор.
Гулбаҳор, Гулбаҳор, Гулбаҳор.

Сен кулсанг куёш ҳам кулар, борлик ҳам.
Айтган асал сўзинг каби ёрлик – кам,
Овозинг кўнғирок ё савти ажам.
Ошнки зорингга айлагил қарам,
Гулбаҳор, Гулбаҳор, Гулбаҳор.

Оху кўзлар маъсум боқар ҳаёли,
Бу – ҳам фаҳр ва ҳам умрим заволи.
Менинг кўнглим ечолмаган саволи,
Гулбаҳор, Гулбаҳор, Гулбаҳор.

Яратгандан сenga умр тиладим,
Ҳаёлимда суюб, соғинч тиладим.
Тунни тонга қайта-қайта уладим,
Айрилиқда Аҳмад, севгим синадим.
Гулбаҳор, Гулбаҳор, Гулбаҳор...

Гулбаҳор

Иsmи jисмига монанд qиз Гулбаҳор
Sendek сулув боғми, аyt-чи қayда бор?
Алр yигитлар излагинга интизор,
Sabо ham силар kоkiling beozор,
Gулбаҳор, Gулбаҳор, Gулбаҳор.

Sen kulsang quyosh ham kular, borliq ham,
Ayugan asal so'zing kabi yorliq – kam.
Ovozining qo'ng'iroq yo' savti ajam,
Oshiqi zotiningga aylagil karam.
Gулбаҳор, Gулбаҳор, Gулбаҳор.

Ohu ko'zlar ma'sum boqar hayoli,
Bu – ham faxr va ham umrim zavoli.
Mening ko'nglim yecholmagan savoli,
Gулбаҳор, Gулбаҳор, Gулбаҳор.

Yaratgandan senga umr tiladim,
Xayolimda suyub, sog'inch tiladim.
Tinni tongga qayta - qayta uladim,
Aytligida Ahmad, sevgim sinadim.
Gулбаҳор, Gулбаҳор, Gулбаҳор...

Паркент – жаннатмакон юрт

Боғларида бол битган,
Буғбуллар тавоф этган.
Довруғи хар ён кетган,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Авиёллар ётган жой,
Тонг соғиниб отган жой.
Күёш ҳам кеч ботган жой,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Ишта чанкок қари, ёш,
Ҳалоллаб ошлайди ош.
Номардга бўлганмас сирдош,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Чавандоз, полвонлари,
Ор-номус посбонлари.
Шу замин ўғлонлари,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Аҳли аёли тўзал,
Ифрат мероси азал.
Шадлодигити ҳам бор сал,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Шонидан Махмуд – зўр,
Чол-йигит Асодини кўр.
Ишқни Шарифдан сўр,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Юртбошимдир мардона,
Халк бошида парвона.
Шундан жўшқин тарона,
Паркент – жаннатмакон юрт.
Умр – бир сафар йўлдир,
Юрт боғини тулга тўлдир.
Ўлдирсанг шунда ўлдир,
Паркент – жаннатмакон юрт.

Bog'larida bol bitgan,
 Bulbular tavof etgan.
 Dovtug'i har yon ketgan,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Avliyolar yotgan joy,
 Tong sog'inib o'tgan joy.
 Quyosh ham kech bo'tgan joy,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Ishga changoq qari, yosh
 Halolab oshlaydi osh.
 Nomardga bo'lolmas sirdosh
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Chavandoz, polvonlari,
 Or-nomus posbonlari.
 Shu zamin o'g'lonlari,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Ahli ayoli go'zal,
 Iflat merosi azal.
 Shaddodligi ham bor sal,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Shoiridan Mahmud – zo'r,
 Chol-yig'it Asomni ko'r.
 Ishqni Sharifadan so'r,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Yurtboshindir mardona,
 Xalq boshida parvona.
 Shundan jo'shqin tarona,
 Parkent – jannatmakon yurt.
 Umr – bir safar yo'ldir,
 Yurt bog'in guliga to'ldir.
 O'ldirsang shunda o'ldir,
 Parkent – jannatmakon yurt.

Заҳри котил иллонинг нинга бора кўрма,
 Бетонани бек бишб, кондошдан тона кўрма.
 Бошинг осмонга етмас, оёғинг ерда рофил
 Биров бурнин конатиб, ўчингга кона кўрма.
 Бойишнинг ботмон бўлса, шукрини килиб яша,
 Одамсан-ку, одамлик фикрини килиб яша.
 Ҳакни унутма, ҳар вақт зикрини килиб яша,
 Ёмғир кўрган хазондек буркисанг, ёна кўрма.
 Неча йил яшаб куйдинг, яна яшаб турибсан,
 Яхшиликка ярмай, дилни рашлаб турибсан.
 Бахтидан балкиганга соя ташлаб турибсан,
 Кенгта кенг дунё ахир, хўмрайиб ола кўрма.
 Яратганининг бандаси ҳамма ҳам бу дунёда,
 Бир ундай, бир бундайсан, тоҳ отда, тоҳ пиёда.
 Аллоҳим ўзи килсин, карамини зиёда,
 Рискин ҳалол топпанни балчиikka кора кўрма.
 Умр поёнсиз эмас, тутар паймонанг тўлса,
 Гулдондаги гулга боқ, безътибор-ку сўлса,
 Тақирингга ёғгани булар Аҳмад не бўлса,
 Оч колсанг-да номарддан риж сўраб бора кўрма!

Ко'тма

Zahri qotil ilonning iniga bora ko'tma,
Begonani bek bilib, qondoshdan to'na ko'tma.
Boshing osmonga yetmas, oyog'ing yerda g'ofl,
Kimsa butun qonati'b, o'chingga qona ko'tma.

Boyliging botmon bo'lsa, shukrini qilib yasha,
Odamsan-ku, odamlilik fikrini qilib yasha.
Haqni unutm, har vaqt zikrini qilib yasha,
U omg'ir ko'rgan xazondek burqisang, yona ko'tma

Necha yil yashab qo'yding, yana yashab turibsan
Yaxshilikka yaramay, dini g'ashlab turibsan.
Baxtidan balqiganiga soya tashlab turibsan,
Kengga keng dunyo axir, xo'mrayib ola ko'tma.

Yaratganing bandasi hamma ham bu dunyoda,
Bir unday, bir bundaysan goh olda, goh piyoda.
Allohim o'zi qilsin, karamini ziyoda,
Risqin halol to'rganini balchiqqa qora ko'tma.

Umr royonsiz emas, tugay raymonang to'lsa,
Guldondagi gulga boq, bee'tibor-ku so'lsa,
Taqdiringga yozgani bo'lar, Ahmad ne bo'lsa,
Och qolsang-da, nomarddan rizq so'tab bora ko'tma!

Бахт тилайман

(Дўстим Ҳамдамнинг никоҳ кечасида ўқилган шеър)

Бугун сенинг учун энг қувончли кун,
Ёнингда жўралар, атрофда дўстлар.
Хаттоки, кун тугаб бошланса ҳам тун,
Бунда тутмайди, ўйин-кулгулар.

Ийманиб, даврага бокасан шодон,
Андиша сакламок бизларда одат.
Бахт эшиги сенига очилсин, дўстим,
Мазмунли умр кўр, соғу саломат.

Бу кўҳна заминда биздан аввал ҳам,
Канча авлодлару, аждодлар ўтган.
Кажрафтор дунёга лаънатлар ўкиб,
Ёш тўкиб, хасрату алам-ла кетган.

Ҳа, у оғир кунлар тарихда қолди,
Бизлар учун энди ўхшар эртатка.
Дориламон замон, бизники эрур,
Ёринг-ла дадил бок, сен келажакка.

Ўзгалир бахтингдан андоза олсин,
Гўзал ёринг билан мудом бўлтиги шод.
Ўғил кўр, қиз кўргил, бахтни ота бўл,
Хонадонинг бўлсин нурафшон, обод.

Бахт тиламан

(Do'stim Hamdamning nikoh kechasida o'qilgan she'r)

Bugun sening uchun eng quvonchli kun,
Yoningda jo'ralar, atrofda do'stlar.
Natoki, kun tugab boshlansa ham tun,
Bunda tugamaydi, o'yin-kulgilar.

Iytnanib, davtga boqasan shodon,
Andisha saqlamoq bizlarda odat.
Baхt eshigi senga ochilsin, do'stim,
Mazmunli umr ko'r, sog'-u salomat.

Bu ko'lma zaminda bizdan avval ham,
Qancha avlodlar-u ajdodlar o'tgan.
Kajraftor dunyoga la'natlar o'qib,
Yosh to'kib, hasrat-u alam-la ketgan.

Ha, u og'ir kunlar tarixda qoldi,
Bizlar uchun endi o'xshar ertakka.
Dorilamon zamon bizniki erur,
Yoting-la dadil boq sen kelajakka.

O'zgalar baxtingdan andoza olsin,
Go'zal yoting bilan mudom bo'lgil shod.
O'g'il ko'r, qiz ko'rgil, baxtli ota bo'l,
Xonadoning bo'lsin nurafshon, obod.

Маонсиэ амал

(Ўқитувчилар жамоеси йиғилишида ёзилган хазил шеър)

Мажлис бўлди, йиғилиб олиб,
Мухокама килдик кўп ишни.
Китоб, дафтар, форма кабилар,
Бирлашмага янги бошликни.

Директорнинг ўринбосари,
Кўп ишларни тақсимлаб берди.
Касбдошларнинг норозилари,
Томок кириб, кошларин керди.

Тарбиявий ишлар бошлиғи,
Тарбияга чакириб деди:
«Сал тинчланинг, тапириб олай
9-«А» га раҳбар ким эди?»
Хуллас, роса тўполон килиб,
Охирида тарқалдик, секин.
Маъмурият «амал» улашди,
Лек начора – ҳаммаси текин...

Маошсиз амал

(O'qituvchilar jamoasi yig'ilishida yozilgan hazil she'ri)

Majlis bo'ldi, yig'ilib olib,
 Muhokama qildik ko'rishni.
 Kitob, daftar, forma kabilar,
 Birlashmaga yangi boshligni.
 Direktorning o'rinbosari,
 Ko'rishlarni taqsimlab berdi.
 Kasbdoshlarning porozlari,
 Tomoq qirib, qoshlarni kerd.
 Tarbiyaviy ishlar boshlig'i,
 Tarbiyaga chaqirib dedi:
 «Sal tinchlaning, gapirib olay,
 9 - «A» ga rahbar kim edi?!»
 Xullas, rosa to'polon qilib,
 Oxirida tarqaldik, sekin.
 Ma'muriyat «amali» ulashdi,
 Lek nachora – hammasi tekin...

Устозни эслаб

(Севмилли устозим Намоз ака Носировнинг порлоқ хотирасига бағишлайман.)

Эсимда илк бора ёзган шеъримни,
 Сизга элган эдим, энтикиб устоз.
 Табиат хақида эди у чор,
 Ўқиб, чин юракдан бўлгандингиз шод.
 Балки биттандарим кўп содда бўлган,
 Lek муррак калбимни кўтаргандингиз.
 Яхши, Махмудга ҳам кўрсатиллик-чин,
 Деб, ўшанда мента қувват бердингиз.
 Бутун-чи тарихга айланди бари,
 Барини эслайман кўзда ёш билан.
 Сиздан жудо бўлдик, меҳрибон инсон,
 Юракда тош қотди армонли алам...
 Сизни сўнгги йўлга қузатар экан,
 Катта маҳалланинг ёш-у кариси.
 Ҳаммаси ошқора ёш тўқди, устоз,
 Чин дилдан ачинди, бари-бариси.
 Ха, бекор кетмади қисқа умрингиз,
 Яхшилик уруғин экиб кетдингиз.
 Саховатли калбнинг кўрини бериб,
 Кўшларни чин инсон этиб кетдингиз.
 Яхшидан ном қолар деталари шу,
 Йўқса бу дунёда яшамок нечун?
 Сизни хотирлашар ҳали кўп йиллар,
 Инсонларга чексиз меҳрингиз учун.

Ustozni eslab

(Sevimli ustozim Namoz aka Nosirovning portloq xotirasiga bag'ishlayman.)

Esimda ilk bora yozgan she'rimni,
Sizga eltgan edim, entikib ustoz.
Tabiat haqida edi u chog'i,
O'qib, chin yurakdan bo'lgandingiz shod.
Balki bitganlarim ko'r sodda bo'lgan,
Lek murg'ak ko'nglimni ko'targandingiz.
Yaxshi, Mahmudga ham ko'rsataylik-chi,
Deb, o'shanda menga quvvat berdingiz.
Bugun-chi, tarixga aylandi bari,
Bartini eslayman ko'zda yosh bilan.
Sizdan judo bo'ldik, mehribon inson,
Yurakda tosh qoldi armonli alam...
Sizni so'ngi yo'lga kuzatar ekan,
Katta mahallaning yosh-u qarisi.
Hammasi oshkora yosh to'kdi, ustoz,
Chin dildan achindi, bari-bartisi.
Na, bekor ketmadi, qisqa umtingiz,
Yaxshiilik urug'in ekib ketdingiz.
Saxovatli qalbning qo'rtini berib,
Ko'plarni chin inson etib ketdingiz.
Yaxshidan nom qolar deganlari shu,
Yo'qsa bu dunyoda yashamoq nechun.
Sizni xotirlashar hali ko'p yillar,
Insonlarga cheksiz mehringiz uchun.

Умидли дунё

Орзу килар экан инсон боласи,
Доруламон кунни кўмсаб яшаркан.
Барига шукр этиб, йўқликка сабр,
Умр йиллар ичра сингиб кетаркан.
Йил айланар экан ва теграмизда,
Кезаркан ахшилик билан ёмонлик.
Халкни мазах қилиб, элга тош отмок,
Ўта жоҳиллиг-у, тенгсиз нодонлик.
Ватандош дўстларим, юртдош дўстларим,
Не кунлар кечмади бу бошингиздан.
Авонда жон берган фаразандлар ҳақки,
Меҳру шафқат уисин кўз ёшингиздан.
Янги йил келмоқда, янги бахт билан,
Эзгулик, софлиқни этиб тарафнам.
Ният килмоқдаман амалдор шоя,
Ишласа, қурсинас, ўз халқи учун.
Янги йил келмоқда эшиқлар қоқиб,
Барча юртдошларим хонадонига.
Гина, адоватни буткул унутиб,
Қучоқ очиб чиқинг, истиқболинга.

Orzu qilarg ekan inson bolasi,
Dorlatmon kunni qo'rsab yasharkan.
Botiga shukur etib, yo'qlikka sabr,
Umr yillar ichra singib ketarkan...
Yil aylanarg ekan va tegamizda,
Kezarkan yaxshilik bilan yomonlik.
Xalqni mazah qilib, elga tosh otmog,
O'ta johillig-u, tengsiz podonlik.
Vatandosh do'stlarim, yurtdosh do'stlarim,
Ne kunlar kechmadi bu boshingizdan.
Afg'onda jon bergan farzandlar xaqqi,
Mehr-u shafqat usin ko'z yoshingizdan.
Yangi yil kelmoqda, yangi baxt bilan,
Ezgulik, soflikni etib taratib.
Niyat qilmoqdaman amaldor shoyad,
Ishtiasa, kursimas, o'z xalqi uchun.
Yangi yil kelmoqda eshiklar qoqib,
Barcha yurtdoshlarim xonadoniga.
Gina, adovatni butkul unutib,
Quchoq ochib chiqing, istiqboliga.

Кўхна бу дунёнинг тотли меваси?
Факат ўзига хос хулиқ шеvasи.
Садокатга хайкал, мушфик бекаси,
Шабнам юзини ювган гул – ўзинг аёл.
Алғов-далғов замон ташвишлари кўп,
Нола ҳам турфа ранг, товўшлари кўп.
Касларнинг лафзидан танишлари кўп,
Бейб, кўзингда ёш, тул ўзинг аёл.
Онажон деган сўз юрак титроғи,
Дилбандига йўқдир меҳрин адоғи.
Юзлагат ажинлар турмушининг доғи...
Факат Ҳакка ишон, тур ўзинг аёл.
Сочларингдек оқлик истармиш рўмол,
Асодек тик қалдинг энди бўлмиш дол.
Кўларинг дуода, тилдан томар бол,
Чунки сен дунёга нур ўзинг аёл.
Сенсиз на шодлик бор, на бахтдан асар,
Мухаббатинг тоғ-тоғ зардан ҳам афзал.
Айтган алланг азиз дилга жон қадар,
Меҳрсан, мухаббат сир ўзинг аёл.
Шаврингта минг-минглаб ашвор битсам оз,
Ташбихларим қашшоқ, уволдек қороз...
Лек хайкириб айтгум етгунча овоз,
Сен нурсан, сен дурсан, гул ўзинг аёл!

Айол

Ko'ina bu dunyoning to'li mevasi,
Faqat o'ziga xos xulq-u shevasi.
Sadoqatga haykal, mushfq bekasi,
Shabnam yuzin yuvgan gul – o'zing ayol.

Alf'ov-dalg'ov zamon tashvishlari ko'p,
Nola ham turfa rang, tovushlari ko'p.
Kaslarning lafzidan tonishlari ko'p,
Beayb, ko'zingda yosh, tul o'zing ayol.

Onajon degan so'z yurak titrog'i,
Dilbandiga yo'qdir mehri adog'i.
Yuzdagi ajinlar turmushning dog'i,
Faqat Haqqa ishon, tur o'zing ayol.

Sochlaringdek oqlik istatmish ro'mol,
Asodek tik qadding endi bo'lmish dol.
Oo'llaring duoda, tildan tomar bol,
Chunki sen dunyoga nur o'zing ayol.

Sensiz na shodlik bor, na baxtdan asar,
Muhabbatning tog'-tog' zardan ham afzal.
Ayrgan allang aziz dilga jon qadar,
Mehrsan, muhabbat, sir o'zing ayol.

Sha'ningga ming-minglab ash'or bitsam oz,
Tashbihlaring qashshoq, uvoldek qog'oz...
Lek hayqirib ayrgan yetguncha ovoz
Sen nурсan, sen dursan, gul o'zing ayol!

Ёлғизлик

Хонамда ётибман чикиллар соат,
Хаёл денгизига шўнғилдим буткул.
Гўё бу дунёда факат бир ўзим,
Бирор жонзот йўқдек, одамлар туғул.
Юрагим увишар қоронғиликдан,
Ёкимсиз бир жимлик бунда ҳукрон.
Тизгинсиз ўйларим жамламоқ бўлиб,
Кўзларим тикаман дараза томон.
Ташқарига чиксам, зим-зиё туннинг,
Кўйнига чўмганча тин олар борлик.
Кўкда паға-паға қора булутлар,
Ой ҳам нурсиз боқар қовоғи солиқ...
Ўрнимга ётаман, ўйларга чўмиб,
Миямни банд этган минг бигта юмуш.
Узоқ хотирадар чалқашиб кетар,
Ухлამасдан кўра бошлагайман туш.
Бошидан бошланар яна ҳаммаси,
Узоққа чўзилди бу тун, тонгсиз тун...
Кипритимга бир зум кўнмайин уйку,
Асабларим қакшар, ахволим забўн.
...Нихот тонг отди, ёришди олам,
Берадд шукрулар ўзингга Раббим.
Ёлғизлик азоби тарқ этди аста,
Мен уни қузатдим, паршон, беун.

Yolg'izlik

Xonamda yotibman chiqqilar soat,
 Xayol dengiziga sho'ng'idim butkul!
 Go'yo bu dunyoda faqat bir o'zim,
 Bitor jonot yo'qdek, odamlar tugul.
 Yuragim uvishar qorong'ulikdan,
 Yoqimsiz bir jimlik bunda hukmron.
 Tizginsiz o'ylarim jamlamoq bo'lib,
 Ko'zlarim tikaman deraza tomon.
 Tashqariga chiqsam, zim-ziyu tunning,
 Qo'ymiga cho'ngancha tin olar borliq.
 Ko'kda rag'a-rag'a qora bulutlar,
 Oy ham nuris boqar qovog'i soliq...
 O'timga yotaman, o'ylarga cho'mib,
 Miyamni band etgan ming bitta yumush.
 Uzoq xolitalar chalkashib ketar,
 Uxlamadan ko'ra boshlagayman tush.
 Boshidan boshlanar yana hammasi,
 Uzoqqa cho'zildi bu tin, tongsiz tin...
 Kiritimga bir zum qo'tmayin uyqu,
 Asablarim qashar, ahvolim zabut.
 ...Nihoyat tong oldi, yotishdi olam,
 Beadad shukrlar o'zingga Rabbin.
 Yolg'izlik azobi tark etdi asta,
 Men uni kuzatdim, parishon, beun.

Икром

Кимгадир вхши сўз айтдик, биродар
 Кимдир бир умрга ранжиб ҳам кетди...
 (А. Орипов)

Бу кун дилда ўкинч, дилда шубҳалар,
 Хиждатдан кўзлар тик боқолмайди.
 Айтилган бир оғиз ножўя сўзининг,
 Захминни билганинг – малҳам олмайди.

Кўнгил шиша экан, тил-чи суяксиз,
 Батъида ўйиндан чикар экан ўт.
 Ўйламай айтилган биргина калом,
 Юзни шувут қилиб, таркан бобурт.

«Улфатижон» бўлиш, ҳам, «Давра гул»
 Хўш қайси эркака, кимга ёқмайди?!
 Бу ҳам мушкул экан, сўз ўйинларинг,
 Гоҳо нордон чикса, ким ҳам оқсайдиги?!

Хар ким ҳалдин билсин, энг тўғри сўз шу,
 Аллоҳнинг бандаси ҳар бир тиррик жон.
 Айбимни англадим, бунга икроман,
 Балки, кадрензир энди пушаймон...

Иғро

Кимгадир уяхши со'з айтдик, биродар
Кимдир бир амрга ганҷиб ҳам кетди...

(А. Отиров)

Бу кун дilda о'кинч, дilda шubhalar,
Хижолатдан ко'злар тик боқолмаydi,
Аyтлган бир оғ'из ноjo'ya со'zning,
Заҳмини билганинг – малҳам олмаydi.

Ко'нгул shisha ekan, til-chn, suyak-siz,
Ba'zida o'yindan chiqar ekan o't,
O'ylamay aytilgan birgina kalom,
Yuzni shuvut qilib, etarkan beburt.

«Ulfiyon» bo'yish ham «Davla guli»
Ho'sh,qay-si erkakka, kimga yochmaydi?
Bu ham mushkul ekan, so'z o'yinlatning,
Goho nordon chiqsa, kim ham oqlaydi?

Har kim haddin bilsin, eng to'g'ri so'z shu,
Allohning bandasi har bir tirik jon.
Aybimni angladim, bunga iqrotman,
Balki, qadrsizdir endi pushaymon...

Ғийбатчиға

Бировларнинг бахтин ҳам кўра олмайсан,
Танг қолса, бурда нон бера олмайсан.
Бошқалардек, нечун тинч яшай олмайсан,
Худо қарғаган зот – олчoқ ғийбатчи!

Айби тирноқча-ку, осмон қилган – сен,
Бурға йўталидан бўрон қилган – сен,
Қанчалар дилини хуфтон қилган – сен,
Бадкирдор-у, бадфеъл, суллоҳ, ғийбатчи!

Не-не уфатларни юз кўрмас қилинг,
Оғаю нинини хол сўрмас қилинг,
Қудани андага тати паст қилинг,
Жазойингтни берсин Аллоҳ, ғийбатчи!

Сен кирган хонадон ғамга тирифтор,
«Дедн-дедн»лардан бўлишган безор,
Кимсага берганинг дара-у ғам, озор,
Кимни «турдавласан» бу чор-ғийбатчи?!

Birolarning baxtin ko'ta olmayсан,
Tang qolsa, burda non beta olmayсан.
Boshqalardек nechun tinch yashay olmayсан,
Xudo qatg'agan zot — olchoq g'iybatchi!

Ayb itinoqcha-ku, osmon qilgan — sen,
Butga yo'talidan bo'ton qilgan — sen.
Qanchalar dilini xufton qilgan — sen,
Badkirdor-u, badfi'l, suloh, g'iybatchi!

Ne-ne ulfatlarni yuz ko'tmas qilding,
Og'a-yu imini hol so'tmas qilding.
Qudani andaga tagi past qilding,
Jazoyingni bersin Alloh, g'iybatchi!

Sen kirgan xonadon g'amga giriftor,
«Dedi-dedi»lardan bo'lishgan bezor.
Kimsaga berganing dard-u g'am, ozot,
Kimni «tutlayarsan» bu chog'-g'iybatchi?!

Киёмат-қоимгача,
Мендек ёр тополмасан.
Бу мағрур феълнинг билан,
Ситам этиб томайсан.
Бир ўтги нилох бирлан,
Юрагим яро килдинг.
Сўнгра буткул унутиб,
Хору мубтало килдинг.
Оразингга гара кўнса,
Биринчи мен сезурман.
Тушимда кўлинг ушлаб,
Фирдавс боғин кезурман...
Битмасан, бу оламда,
Чин дўсту раҳномоман.
Бир бора назар этсанг,
Тасаддуф, жон филоман.
Саор-да вафо кутдим,
Қачон вафо этдинг ёр?!
Айрилик, соғинчлардан,
Бу жонга етди озор.
Бир ўтги нилох бирлан,
Юрагим яро килдинг.
Сўнгра буткул унутиб,
Хору мубтало килдинг...

Qiyomat-qoimgacha,
 Mendek yor topolmassan.
 Bu mag'rar fe'ling bilan,
 Sitam etib tolmaysan.
 Bir o'tli nigoh birlan,
 Yutagim yaro qilding.
 So'ngra butkul umitib,
 Xotu mubtalo qilding.
 Xotim olgani qilding.
 Otazingga gard qo'nsa,
 Birinchi men sezutman.
 Tushimda qo'ling ushlab,
 Firdavs bog'in kezutman.
 Bilmassan, bu olamda,
 Chin do'stu rahnomoman.
 Bir boga nazar etsang,
 Tasadduq jon fidoman.
 Sabr-la vafo kuldin,
 Qachon vafo etding yor'i!
 Aytiliq, sog'inlardan,
 Bu jongra yetdi ozor.
 Bir o'tli nigoh birlan,
 Yutagim yaro qilding.
 So'ngra butkul umitib,
 Xotu mubtalo qilding...

Кутлув хонадонда ёр-ёр янгради,
 Кўшилди икки дил куй жарангади.
 Демак, бахт окшоми ҳамма ангади,
 Бахтингиз бус-бутун бўлсин азизлар.

Ота-она мудом табаррук эрур,
 Дуосин олганлар шодон гул терур.
 Ҳалол яшанг ризкин Аллоҳим берур,
 Бахтингиз бус-бутун бўлсин азизлар.

Бу кун шодлик билан тўлмиш дилитгиз,
 Бу дамни эртактан афзал билитгиз.
 Бир умр шундайин шодон юритгиз,
 Бахтингиз бус-бутун бўлсин азизлар.

Ёш келин-куёвни кўрса ой шодмиш,
 Куёш ҳам уфққа нонлож ботмиш.
 Кўкда юлдузлар ҳам суқланиб боқмиш,
 Бахтингиз бус-бутун бўлсин азизлар.

Энг якин дўстлар-у, кавму қариндош,
 Кўни-кўшини бунда ҳам маҳалладош.
 Пок ниат қилдим, мен бари тилақдош,
 Бахтингиз бус-бутун бўлсин азизлар.

Qutlov

Qutlug' xonadonda yor-yor yangradi,
Qo'shildi ikki dil kuy jangladi.

Demak, baxt oqshomi hamma angladi,
Baxtingiz bus-butun bo'lsin, azizlari!

Ota-ona mudom tabatruk erur,

Duosin olganlar shodon gul tertur.

Halol yashang rizqni Allohini betur,

Baxtingiz bus-butun bo'lsin, azizlari!

Bu kun shodlik bilan to'lmish dilingiz,

Bu damni ertakdan afzal bilingiz.

Bir umr shundayin shodon yuringiz,

Baxtingiz bus-butun bo'lsin, azizlari!

Yosh kelin-kuyovni ko'rsa oy shodmish,

Quyosh ham ulqqa noiloj bo'lmish.

Ko'kda yulduzlar ham sug'lanib boqmish,

Baxtingiz bus-butun bo'lsin, azizlari!

Eng yaqin do'stlar-u qavm-u qatindosh,

Qo'ni-qo'shni bunda ham mahalladosh.

Pok niyat qildim men, bari tilakdosh,

Baxtingiz bus-butun bo'lsin, azizlari!

Қасаба уюшмасининг фавқулодда йиғилишида ёзилган

ХАЗИЛ ШЕЪР

Жон куйлириб Зоҳир укамиз,
Жамонни яна тўпладим.

«Бош ошпаз»ни ёнига олиб,
Маслаҳатга оғиз жуфтладим.

— Энди ука, буларга қолса,
Товоқ-қошиқ, чойнак зроқсиз.

Овқатингга гап йўғ-у аммо,
Инжиклар дер мазасиз, тўсиз.

Буларни сен кўявер, ука,
Ўзим туриб кўлавораман.

Бирортаси «ғини» деса атар,
Нак бошликка йўлавораман.

Жамоа ҳам муш тишлагандай,
Ҳамма ғайни тинглар сўзсиз, жим.

Эътирози бўлса ҳам, аста,
Бир-бирига пиширлар секин.

Эвоҳ, шу пайт ахлаклардан,
Келиб қолди директор қаранг.

«Илмий бошлик» жон кириб деди :
— Келасизлар дарста ҳам аранг.

«Шеф»та бу гап маъкуа бўлмади,
Пов эгди-ю, ёнди ўша он.

Барчамизга таъна тошини,
Отаверди — кўтарар замон.

Узоқ тинглаб «насихат»ларни,
Коронғида, йўлдамиз-йўлда.

Эҳ хотинжон, барақа тошур,
Овқат олиб кўйган бўлгин-да...

hazil she'r

Jon kuydirtib Zohir ukamiz,
Jamoni yana to'pladi.
«Bosh oshpaz»ni yoniga olib,
Maslahatga og'iz jiftladi:
– Endi uka, bularga qolsa,
Tovoq, qoshiq, choynak yaroqsiz.
Ovqatingga gar yog'-u, ammo
Inijlar der mazasiz, tuzsiz.
Ulatni sen qo'yaver, uka,
O'zim turib qo'llavotaman.
Birortasi «g'ing» desa agar,
Naq boshliqqa yo'llavotaman.
Jamoa ham mum tishlaganday,
Hamma garni tinglar so'zsiz, jim.
E'tirozi bo'lsa ham asta,
Bir-biriga pichirlar sekin.
Evoh, shu payt allaqayerdan,
Kelib qoldi direktor qatang.
«Ilmiy boshliq» jon krib dedi:
– Kelasizlar darsga ham atang.
«Shef»ga bu gar ma'qul bo'lmadi,
Lov etdi -yu, yondi o'sha on.
Barchamizga ta'na toshini,
Olavardi – ko'tarat zamon.
Uzoq tinglab «maslahat»larni,
Qorong'ida, yo'ldamiz-yo'lda.
Eh xotinjon, bataka torqut,
Ovqat olib qo'ygan bo'lgan-da...

Ўша-ўша...

(Раҳматли бобом Мирқўзи Сиддик ўғли хотирасига бағишлайман.)

Дунёда пасткаш кўп, дунёда кас кўп,
Кеккайтган, димоғи бадалдар канча.
Англишнинг отин кўржок билишиб,
Чумчуқлар бургутта уришар панжа.
Эй, воҳ нечун донм инсоф, дённат,
Адолат сўзлари ялонғоч, ғариб.
Оқар сувайди бўлиб ўтгувчи умр,
Хира тортар муллом хак сўз ахтариб...
Кимсанинг хакидан кимса юз бурмас,
Алданган ангравр, аддатган ролиб.
Динлош биродари лойта кулса,
Ким зимдан қарайди кўзлари ёниб.
Меҳр кўтарилди, оқибат кетди,
Кавми қариндошдан, якин қондошдан.
Кўплари шайтоннинг этагин тутди,
Мол-дунё йўлида кечди жондошдан.
Жаннатмакон бобом ҳақпараст бобом,
Меҳнатта турилган бахтпараст бобом.
Баъзан замонидан нолиб қонарди,
Бўғилиб аламин ишдан онарди.
Бот-бот ёлга тушар бобом сўзлари,
Хаёт ўлиб борар судралиб, секин.
Кўп нарса ўзарди, жууда кўп нарса,
Ўша гаплар кўпи ўшандай лекин...

(Rahmati bobom Mirqo'zi Siddiq o'g'li xotirasiga bag'ishlayman.)

Dunyoda paskash ko'r, dunyoda kas ko'r,
Kekkaugan, dimog'i balandlar qancha.
Andishaning olin qo'rqqoq bilishib,
Chumchuqlar burgutga urishar panja.
Ey, voh nechun doim insof, diyonat,
Adolat so'zlarini yalang'och, g'arib,
Oqar suvday bo'lib o'tgunchi umr,
Xira tortar mudom haq so'z axtarib...
Kimsaning haqidan kimsa yuz burtas,
Aldangan angayar, aldangan g'olib,
Dindosh birodari loyga qulasa,
Kim zimdan qaraydi ko'zlarini yonib,
Meht ko'tartildi, oqibat ketdi,
Qavmi qatindoshdan, yaqin qondoshdan.
Ko'plari shaytonning etagin tutdi,
Mol-dunyo yo'lida kechdi jondoshdan...
Jannatmakon bobom, haqqarast bobom,
Mehtatga tug'ilgan bahtparast bobom,
Ba'zan zamonidan polib qolardi,
Bo'g'ilib alamin ishdan olardi.
Bot-bot yodga tushar bobom so'zlarini,
Hayot o'tib bog'ar sudralib, sekin.
Ko'r narsa o'zgaradi, juda ko'r narsa,
O'sha gaplar ko'ri o'shanday lekin...

Хаёт тўйи ҳам эмас, мотам ҳам эмас,
У бир тилсим эрур англамоқ дуввор.
Умр бўйи қилган амалларинг ҳам,
Қай бири савоб-у, қай бири озор.

Хаёт шодлиқларга тўла бор эмас,
Унда ҳам гуллаш бор, бор ҳазон фасли.
Хаёт минг хил турфа қушлар бозори,
Ҳаммаси чуғурлар, турлича сасли.

Хаёт бор мавжудот тирикчилигига,
Қафил бўла олган сирли макондир.
Тангри раҳмати-ла яралган олам,
Асли инсонларга тухфа аркондир.

Хаёт бу бирсиннов унинг зарбига,
Дош бериб ялаш ҳам чиндан саодат.
Нафсинг учун йўқни йўндирман деб,
Зағолатга ботсанг, қайда ҳаловат?

Эй кўнглим, умр ҳам бебаҳо билсанг,
Ўтлару чўчқаларга отма ўзингни.
Бу фоний дунёда бу кун тириксан,
Эзгуликка бахш эт, ўтги сўзингни.

Тірілік

Hayot to'y ham emas, motam ham emas,
U bir tilsim etur anglamoq dushvor.
Umr bo'yi qilgan amallaring ham,
Qay biri savob-u qay biri ozor.

Hayot shodliklarga to'la bog' emas,
Unda ham gullash bor, bor xazon fasli.
Hayot ming xil turfa qushlar bozori,
Hammasi chug'ur lar turlicha sasi.

Hayot bor mavjudot tirikligiga,
Kafil bo'la olgan siri makondir.
Tangri rahmati-la yaratgan olam,
Asli insonlarga tuhfa, arkonidir.

Hayot bu bir sinov, uning zarbiga,
Dosh berib yashash ham chindan saodat.
Nafsing uchun yo'qni yo'ndiraman deb,
Zalolatga botsang, qayda halovat?!

Ey ko'nglim, umr ham bevaqo bilsang,
O'lar-u cho'g'larga otma o'zingni.
Bu foni dunyoda bu kun tiriksan,
Ezgulikka baxsh et, o'ti so'zingni.

Нидо

(1999 йил 16 февраль воқеаларидан таъсирланиб)

Кутлув хонадондан қаҳқаҳа чиқсин,
Тобут чикса ёмон, дол чикса ёмон.
Бу қандай қабоҳат, қандай разолат,
Яна уй бўзилди, яна оқли қон...
Гуручда қурмак бор, инсон ёмони,
Улар эл бахтини кўра олмайди.
Қим нимани экса, шунини ўраминч,
Юрт қарғини бир кун урмай қолмайди.
Дарё харом бўлмас, ит суя ичса ҳам,
Халким зилол сувсан, ўзини сан қоя.
Тепанг да айланган қора булутлар,
Нурли жамолинга бўлди раман деб,
Ўзбекининг ўйини қуйди раман деб,
Дак-лак душман қелган турли томондан.
Тарих гувоҳ бари бир-бир тепки еб,
Хоклари хор ётар айри савобдан.
Полшо олди бўлса, улус имонли,
Юртбошим шу эл деб қуйиб ёнмоқда.
Ниятлари бўзук, нодон қимсалар,
Тузлуққа тушуриб, ҳақдан тономқда.
Мол-дунё ўткинчи, умр бебаҳо,
Ватан абадийдир, абадий миллат.
Хатто жондан кечиб, ўзликдан кечиб,
Шу улув Ватанини сақламоқлик шарт!

(1999-йил, 16-феврал воқеаларидан таъсирланиб.)

Qutlug' xonadondan qahqaha chiqsin,
Tobut chiqsa yomon, dod chiqsa yomon.
Bu qanday qabohat, qanday tazolat,
Yana uy buzildi, yana oqdi qon...
Guruchda kurtak bor, inson yomoni,
Ular el baxtini ko'ra olmaydi.
Kim nimani eksa, shuni o'tarmish,
Urt qarg'ishi bir kin irtmay qolmaydi.
Daryo harom bo'lmas, it suv ichsa ham,
Xalqim zilol suvsan, o'zingdan qoya.
Terangda aylangan qora bulutlar,
Nurli jamolingda bo'lolmas soya.
O'zbekning uyini kuydiraman deb,
Lak-lak dushman kelgan turi tomondan.
Tarix guvoh bari bir-bir terki yeb,
Xoklari xor yotar, ayt savobdan.
Rodsho odil bo'lsa, ulus iymoni,
Yurtboshim shu el deb kuyib yommoqda.
Niyatlari buzuc, nodon kimsalar,
Tuzluqqa turturib, haqdan tommoqda.
Mol-dunyo o'tkinchi, imr bebahol
Vatan abadiydir, abadiy millat.
Hatto jondan kechib, o'zlikdan kechib,
Shu ulug' Vatanni saqlamoqlik shart!

Барибир, сизларни яхши кўраман

(Жамомамиз хотин-кизларига бағишлаб ёзилган шеър)

Бу бир ошёнки, ишдошлар бўлиб,
Хар кун учрашурмиз касбдошлар бўлиб.
Баъзида хафамиз, баъзида кулиб,
Аразлашиб баъзан лабларни буриб.
Барибир, сизларни яхши кўраман,
Бирингиз эллатиб онам меҳрини.
Бирингизда туйдим олам сеҳрини,
Добар сингилчалар кўриб зехнини.
Дол килиб кўйганда эркак элини,
Барибир, сизларни яхши кўраман.
Ўйга тоғлиб турган аёлни кўрсам,
Ўйга шошиб турган аёлни кўрсам.
Меҳри жўшиб турган аёлни кўрсам,
Мен бахтдан, мен бахтдан хандашлар урсам.
Барибир, сизларни яхши кўраман,

Бир кун бўлмасангиз хонадон фариб.
Козон-товок хайрон, кийим бетуртиб,
Гўштининг борин солиб, овкат қилишиб.
Ўша бир кун гўё минг кун биллиниб,
Барибир, сизларни яхши кўраман.

Кошта ўсма кўйиб, кўзга сурма ранг,
Нозланиб десангиз, «Вой йўлда турманг».
Бечора аклидан бетона каранг,
Йўл қолиб, балчиқдан келмоқда аранг.
Барибир, сизларни яхши кўраман,

Гўзаллик сизларда, хаё сизларда.
Меҳру вафо сизда, наво сизларда,
Хаёт бешингини тебратган ҳам сиз.
Ахмалга ижодни эллатган ҳам сиз,
Сизларни яхши кўраман.

(Jamomamiz xotin-qizlariga bag'ishlab yozilgan she'r)

Bu bir oshyonki, ishdoshlar bo'lib,
Har kun uchrashumiz kasbdoshlar bo'lib.
Ba'zida xafamiz, ba'zida kulib,
Arazlashib ba'zan, lablarni burib.
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman,

Biringiz eslatib onam mehriini.
Biringizda tuydim olam sehrini,
Lobar singlchalalar ko'tib zehinini.
Lo'l qilib qo'yganda erkak elini,
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman.

O'uga tolib turgan ayolni ko'rsam,
Uyga shoshib turgan ayolni ko'rsam.
Mehri jo'shib turgan ayolni ko'rsam,
Men baxtdan, men baxtdan xandalar ursam.
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman.

Bit kun bo'lmasangiz xonadon g'arib,
Qozon-lovoq hayton, kiyim betartib,
Go'shtning borin solib, ovqat qilinib.
O'sha bit kun go'yo ming kun bilinib,
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman.

Qoshga o'sma qo'yib, ko'zga surma rang,
Nozlanib desangiz, «Yoy yo'lda turtmang».
Bechoqa aqildan begona qatang.
Yo'l qolib, balchiqdan ketmoqda arang...
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman.

Go'zallik sizlarda, hayo sizlarda.
Mehr-u vafo sizda, nayo sizlarda,
Hayot beshigini tebratgan ham siz.
Ahmadga ijodni eslatgan ham siz.
Barbir, sizlarni yaxshi ko'raman.

Тўрликлар

Хароратли куёш нур сочи яна,
Бутун борлик йираб кили тангана.
Эл-юртта бир нафи тегмаса атар,
Ундай гумрохларни инсон санама.

Теракнинг тиклиги кибрдан нишон,
Кадди дол мажнунтол – синиккина жон.
Мол-дунём халсиз деб керилавверма,
Қолади Яратган чорлаган замон.

Баланд тор бошида мудом кор бўлсин,
Йилгидла журъату номус, ор бўлсин.
Шундай яшагинки, кетар чоғингда,
Элу юрт, Аллоҳнинг харидор бўлсин.

Кўкда чакмок чакса замин зириллар,
Мол шохига урсанг оғрик тўқсда.
Нотавон фарзанднинг қилишита бок,
У нодонлик қилиб, ота кийноқсда...

Қадоқ кўл очилган дуода савоб,
Миннатсиз топилган ёвонга тавоф.
Не амал қилсанг қил, яратган билар,
Яккама-якка, дир саволу жавоб.

Нагорати қувосҳ нур соҳиди уана,
Вутун бориқ уағтаб қиди таптана.
Ел-уяғтаб биғ нағи тегмаса ағат,
Ундау ғаштоҳлагни инсон санамта.

Теракнинг тиклиғи кибрдап нисҳон,
Қадди дол маъини-тоҳ-синиққина јон.
Моҳ-дунуом һадсиз деб керлаветта,
Қолади Ҳағатған чоғлаган замон.

Баланд тоғ' босҳида шудом қор бо'лсин,
Уйғиғта јуғ'ат-и номус, ор бо'лсин.
Шундай уашағинки, кетар чоғ'ингда,
Ел-и уяғ, Аллоһинг харидор бо'лсин.

Ко'кда чағатмоқ чағаса замин зитиллар,
Моҳ шохига ирсанг ог'тиқ тувоқда.
Нотавон фарзандинг қилмишига боқ,
У подомлик қилиб, ота қуноқда...

Қадоқ қо'л оҳилган дуода савоб,
Минагсиз торилган уюғ'онга тавоф.
Не амал қилсанг қил, уағатған билар,
Ҳаққа-уаққадиғ савол-и јавоб.

Аё дўст, тош-тиғни отишдан қил ор,
Ҳақ учун, халқ кўрағ ерта тиккил дор.
Бир чимдим бахтимни кўра олмайн,
Ҳасаддан ўртаниб бўлмағин бозор.

Кўнғиз ўз болиғин оппоғим деса,
Кириш ҳам болиғин номпоғим дермиш.
Ахир ҳар кимники ўяғ аъло,
Айтинг ким гўшасин ёварга бермиш.

Боғларда бўлбўлнинг хониши гўзал,
Шоирнинг ҳақни деб ёниши гўзал.
Дунё моли учун алданма, Аҳмад,
Шукур этиб яшавер, шуниси афғал!

Курбона курилиб, кўшик қилмоқчи,
Чигиртка чирилиб, кўшик қилмоқчи.
Булбул нечун сукут саклайди деманг,
У шунчаки бўлар холин билмоқчи.

Ёр сени деб сарсон бўлдим,
Қадрим билмай, арзон бўлдим.
Умрим ўтди фироқингда,
Эл огишда дoston бўлдим.

Аво до'ст, таш-тиг'ни отишдан қил ор,
Нақ учун, халқ ко'тар уерга тиккил дог.
Бир чиндим бахитми ко'та олмайн,
Насаддан о'таниб бо'лмгил безор.

Қо'нг'из о'з боласин орпог'им desa,
Кирп'и ҳам боласин уумшог'им дермish.
Ахир ҳар кимки о'зига а'ло,
Айлинг ким го'шасин юовларга бермish.

Бог'ларда булбулнинг хонishi го'зал,
Шоитнинг бағни деб уонishi го'зал.
Дуно моли учун алдама, Ахмад,
Шукр етиб уашавер, шумиси афзали

Қурбақа қурллаб, қо'шиб қилмоқчи,
Чигирка чигрллаб, қо'шиб қилмоқчи.
Булбул нечун сукут сақлайди деманг,
У шунчаки бо'лар холин билмоқчи.

У ор seni deb сарсон бо'лдим,
Қадрим билмай, арзон бо'лдим.
Умгим о'лди фирқингда,
Ел ог'зида дoston бо'лдим.

Шаррос ёмғир ёғиб бутун борлиқни,
Роса тозалади, ювди ғижимлаб.
Шамолда силжитиб дов-дарахларни,
Мажолсиз, куёшни чорлади имлаб...

Бир гунча гул бўлди, бир гул тўкилди,
Янги либос битиб, эски сўкилди.
Алпоҳнинг кўрсатган қароматин кўр,
Бир банда кўз юмиб, гўдак тунчили.

Бошдаги болиш донм иззатда, бошда экан,
Ошифта кўнтил майли ул қидам қошда экан.
Сен еган-ичганингу, қайфу сафойингин айтма,
Умр мазмунин – Ҳақ деб тўкилган ёшда экан.

Бир нокаста кунинг қолса,
Қалб кунинг питирлаб қолса.
Ўртача, ўтларга қолса,
Севин – қарзин Алпоҳ қолса!

Махмуд бутун шоир бўлди Ҳаким таниб,
Ўзини кўпроқ қойиб бўлди Ҳаким таниб.
Юрган йўли нурли бўлсин, кутли бўлсин,
Дуо қилдик юзга кирсин халқни таниб.

Shartos yomg'ir yog'ib butun borliqni,
Rosa tozaladi, yuvdi g'ijmlab.
Shamolida silkitib dov-daraxtlarni,
Majolisiz, quyoshni chortladi imlab...

Bir g'imcha gul bo'ldi, bir gul to'kildi,
Yangi libos bitib, eski so'kildi.
Allohnig ko'rsatgan karomatini ko'f,
Bir banda ko'z yumib, go'dak tug'ildi.

Boshdagi bolish doim izzatda, boshda ekan,
Oshiqa ko'ngil mayi ul qalam qoshda ekan.
Sen yegan-ichganiyu, kayf-u safoligini aytma,
Umr mazmini – Naq deb to'kilgan yoshda ekan.

Bir nokasga kuning qolsa,
Qalb qushing pitirib tolsa.
O'tasa, o'tlarga solsa,
Sevin – qarzini Alloh olsal

Mahmud bugun shoir bo'ldi Haqni tanib,
O'zni ko'proq koyir bo'ldi Haqni tanib.
Yurgan yo'li nuri bo'lsin, qudi bo'lsin,
Duo qildik yuzga kirsin xalqni tanib.

Эгуликка эътиборсиз кўзлар асли сўкирдир,
Сим-сим оккан дарё туби бўйламагил чуқурдир.
Бирор корга жаҳд айласанг, тadbирин кўр аввало,
Мадд олмита ялтоқланма, бу хол унга тахкирдир.

Яқиндан оккан сувнинг қадрини билмадинг дўст,
Мулоҳ кўли қисқани назарга илманинг дўст.
Кеккайгандан кеккайдинг, кўкка ўрлади бошинг,
...Аллоҳ дард берди жойдан бир қадам жилмадинг дўст.

Шамол қахрланса, зўр тўфон бўлур,
Султон қахрланса, юрт вайрон бўлур.
Аллоҳнинг қаҳридан кўржиб яшангиз,
Аллоҳ бандам деса – мусулмон бўлур.

Бодомковок киз кошига ўсмадар кўйди,
Дил розин рост деб айтдим, хазинга йўйди.
Эсламди, унутди ҳам, унутолмадим,
Илк мухаббат қон йиғлади, қаровини ўйди...

Боларига бол тўплатиб қерилган зотлар,
Чумолнига дон тўплатиб, қерилган зотлар.
Етим-есир ҳақидан ҳам қайтмайин охир,
Қиёматда қийнок учун тирилган зотлар.

Ezgulikka e'tiborsiz ko'zlar asli so'qirdir,
Sim-sim oqgan darvo tubi bo'ylamagil chuqurdir.
Biror korga jahd aylasang, tadbirtin ko'r avvalo,
Mard oldiga yaltoqlanma, bu hol unga tahqirdir.

Yaqindan oqgan suvning qadrtin bilmading do'st,
Mudom qo'li qisqani nazarga ilmading do'st.
Kekka yagandan kekka yiding, ko'kka o'rildi boshing,
...Alloh dard berdi joydan, bir qadam ilmading do'st.

Shamol qahrlansa, zo'r to'fon bo'lur,
Sulton qahrlansa, yurt vayron bo'lur.
Allohnin gahridan qo'rqib yashangiz,
Alloh bandam desa – musulmon bo'lur.

Bodomoqovoq qiz qoshiga o'smalar qo'ydi,
Dil rozini rost deb aytdim, hazilga yo'ydi.
Eslamadi, unudi ham, unuolmadim,
Ilk muhabbat qon yig'ladi, qarog'in o'ydi...

Bolargiga bol to'platib kerilgan zotlar,
Chumoligiga don to'platib, kerilgan zotlar.
Yetim-yesir haqidam ham qaytmayin oxir,
Qiyomatda qaynoq uchun tirlilgan zotlar.

Кенг дунё кўзингга кўриналр тор,
Мудом норизо сан чекасан озор.
Ўзга бахтин кўрсанг, бўйлаверма,
У чўккига сеннинг чикмоғинг дуввор.

Айтганим, айтилган алга – алёрдир,
Алкимнинг армони алшу асрордир.
Адолат ахтарган арзон алданмас,
Афсона англасанг асли – ашъордир.

Богнинг бахосини боғбон билтайдир,
Сув калдрин саҳрода сарбон билтайдир.
Илк ахлига акл ўртата кўрманг,
Улар холин Аллох осон билтайдир.

Сулув, сунбул сочларингга кўлим етмайди,
Кокилларинг сабо силар, ситам этмайди.
Хаслимда суюб-суюб эркалагайман,
Умрим йўлда, лекин сенга йўлим етмайди.

Шамолда тебраниб терак барларин,
Шодликдан шивирлаб ўйин курмоқди.
Пастда, ковок барги, ковоғин уйиб,
Уларни гаш кўриб, лабин бурмоқди.

Кенг dunyo ko'zingga ko'tinadir tor,
Mudom norizosan chekasan ozor.
O'zga baxtin ko'rsang, bo'g'ilavetma,
U cho'qqiga sening chiqmog'ing dushvor.

Aytsanim, aytilgan alla – aliyordir,
Ashkimning atmoni adl-u asrordir.
Adolat axtargan arzon aldammas,
Afsona anglasang asli – ash'ordir.

Bog'ning bahosini bog'bon bilgaydir,
Suv qadriin sehtini sarbon bilgaydir.
Ishq ahliga aql o'rgata ko'tmang,
Ular hoin Alloh oson bilgaydir.

Suluvi, sunbul sochlarimga qo'lim yetmaydi,
Kokilarimg sabo silar, sitam etmaydi.
Hayolimda suyuib-suyuib erkalagayman,
Umrin yo'lda, lekin senga yo'lim yetmaydi.

Shamolda tebranib terak barglari,
Shodlikdan shivirlab o'yin qutmoqda.
Pasida, qovog' bargi, qovog'in uyib,
Ularni g'ash ko'rib, labin bitmoqda.

Мен минг йил яшаган чинорни кўрдим,
Темур отла кирган кент фори кўрдим.
Хамма ёрон айтар бозорни кўрдим,
Уйга келдим, шукур, сен ёрни кўрдим.

Тиник сув лойланса яна тинади,
Эр йигитнинг шахти сустдан синади.
Душманга дуч келсанг ялтоқланма ҳеч,
Аллоҳ мард бандасин аъло билади.

Ҳакикат изладим, ҳақ учун ёндим,
Ҳалолдан келмаган бахтдан ҳам тондим.
Мен, Аҳмад, шу йўлда умримни тикиб,
Ушқча ҳақ топсам, тоғча қувондим.

Кўп гуллардан олдин очилиб қаранг,
Ҳатто том бошига чиқди қизғалдоқ.
Бир-икки шамолга чилди аранг,
Шошқалоқларга бу – ўринли сабоқ.

Ақл ролиб келса, елкада Раҳмон,
Жаҳл жаҳд айласа, шодланур шайтон.
Аримас ишга ҳам «лов» этма рофил,
Инсон дилин вайрон этмоқлик осон.

Men ming yil yashagan chinorni ko'rdim,
Temur oida kimgan keng g'orni ko'rdim.
Hamma yolg'on ayat bozorni ko'rdim,
Uyga keldim, shukr, sen yorni ko'rdim.

Tiniq suv loylansa yana tinadi,
Er yigining shaxti sustdan sinadi.
Dushmaniga duch kelsang yalqoqlamma hech,
Alloh mard bandasin a'lo biladi.

Haqiqat izladim, haq uchun yondim
Haloldan kelmagan baxtdan ham tondim.
Men, Ahmad, shu yo'lda umrimni tikib
Ushoqcha haq topsam, tog'cha quvondim.

Ko'r gullardan oldin ochilib qarang,
Hatto tom boshiga chiqdi qizg'aldoq.
Bir-ikki shamolga chidadi arang,
Shoshqaloqlarga bu – o'tini saboq.

Aql g'olib kelsa yelkada Rahmon
Jahd jahd aylasa, shodlanur shayton.
Arzimas ishga ham «lov» etma g'olib
Inson dilin va'ytol etmoqlik oson.

Севильтан инсоннинг кўнгли бир тоғдир,
Шодлик бор, меҳр бор айтган сўзиди.
Алланганим айтманг, кўксиди довдир,
Адам, дард айланар икки кўзиди.

Кўнгли очик тутса бир пилла чой,
Кўли очик бойдан шодланар гаёй.
Адоксиз дала, бор кўзнг кувнагуд,
Дехкон меҳнатиди топпиндир чирой.

Хаётда ўз ўрнинг бўлсин, эй ўғлон,
Ёш кўнглинг шодликка тўлсин, эй ўғлон.
Ота-онангни сев, Ватанни асра,
Элу юрт ибодинг кўрсин, эй ўғлон.

Отнинг тепкисини от кўтарали,
Мард тобутин хатто ёт кўтарали.
Номардинг номавкул ишларин айтсанг,
Кўзларин дўк қилиб дол кўтарали.

Бигганимча билдим, билмасим бисёр,
Болари бол бериш бахти-да бедор.
Бевафота биниб-билмай болландим,
Бу бозорда борим бой бермоғим бор.

Sevilgan insonning ko'ngli bir tog'dir,
Shodlik bor, mehr bor ayligan so'zida.
Aldanganin aytman, ko'ksida dog'dir,
Alam, dard aylanar ikki ko'zida.

Ko'ngli ochiq tutsa bir piyola cho'y,
Qo'li ochiq boydan shodlanar gadoy.
Adogsiz dala, bog' ko'zing quvnatur,
Dehqon mehnati-la topmishdir chiro'y.

Hayotda o'z o'tining bo'lsin ey o'g'lon,
Yosh ko'ngling shodlikka to'lsin ey o'g'lon.
Ota-onangni sev, Vatanni asra,
El-u yurt iqboling ko'rsin ey o'g'lon.

O'tining tepkisini ot ko'taradi,
Mard tobutin hatto yot ko'taradi.
Nomardning noma'qul ishlarin aytasang,
Ko'zlarin to'q qilib dod ko'taradi.

Bilganimcha bildim, bilmasim bisyor,
Bolari bol berish baxti-la bedor.
Bevaloga bilib-bilmay bog'landim,
Bu bozorda borim boy betmog'im bor.

Уйни ёритиб турган,
Чирок ўчиб қолмасин.
Ўйнаб айт, лек ўйлаб айт,
Қимса ўчиб қолмасин.

Ёмғир муттасил ёрса,
Ерлар қўчиб лой бўлар.
Хотиннинг вайсақидир,
Уйнинг ўлдек жой бўлар.

Ёлғон сўзлаб рост дединг,
Ростинг ҳам ёлғон бўлди.
Бўғлиб тухмат қилиб,
Томиринг йўғон бўлди.

Дин тубидан дурлар тердим,
Қўзларимдан нурлар тердим,
Мен халқимдан неки олсам,
Ундан олдим, унга бердим.

Ўрни юритиб турган,
 Чироқ о'чиб қолмасин.
 О'ynaб аyt, лек о'ylaб аyt,
 Кимса чо'чиб қолмасин.

Yomg'ir muttasil yog'sa,
 Yerlar ko'pchib loy bo'lar.
 Xotining vaysaqidir,
 Uying cho'idek joy bo'lar.

Yolg'on so'zlab rost deding,
 Rosting ham yolg'on bo'ldi.
 Bo'g'ilib tuhmat qilib,
 Tomit'ing yo'g'on bo'ldi.

Dil tubidan durklar terdim,
 Ko'zlarimdan nurlar terdim,
 Men xalqimdan neki olsam,
 Undan oldim, unga berdim.

МУНДАРИЖА

1. Онажон	6
2. Бахт муборак	8
3. Ўзбекистон	10
4. Алданиб қолдим	12
5. Фахрия	14
6. Сизга	16
7. Инсон ва дарахт	18
8. Кутлов	20
9. Бахор	22
10. Шукрона	24
11. Совчилар	26
12. Янги йил табриги	28
13. Кўкдам	30
14. Адам	32
15. Йиғлабсиз-а, йиғлатган мен эмасми?	34
16. Ўтинчим	36
17. Яшаш ишки	38
18. Соғиндим	40
19. Сизга	42
20. Тавзим	44
21. Мен сизни бахорий гўлга ўхшатдим	46
22. Отажонларим	48
23. Юраккинам юм-юм йиғлайди	50
24. Киш	52
25. Кисё бўкмай	54
26. Хуш келдинг	56
27. Жафо қилдинг	58
28. Бобур Мирзо а рмонлари	60
29. Бегонам	62
30. Қаллирғоч	64
31. Бу ўлкам менинг	66
32. Парентим	68
33. Олча гули	70
34. Улфатларим	72
35. Не қилай?	74
36. Оёкка туриб олай	76
37. Давоми	78
38. Ўлкамга келганинг рост бўлсин, Наврўз	80

MUNDARIJA

Душанбе 1994

1. Onajon	7
2. Baxt muborak	9
3. O'zbekiston	11
4. Aldanib qoldim	13
5. Faxriya	15
6. Sizga	17
7. Inson va dataxl	19
8. Qutlov	21
9. Bahor	23
10. Shukrona	25
11. Sovchilat	27
12. Yangi yil tabrigi	29
13. Ko'klam	31
14. Alam	33
15. Yig'labsiz-a, yig'latgan men emasmi?	35
16. O'tinchim	37
17. Yashash ishq	39
18. Soq'indim	41
19. Sizga	43
20. Ta'zim	45
21. Men sizni bahoriy gulga o'xshadim	47
22. Otajonlatim	49
23. Yurakkinam yum-yum yig'laydi	51
24. Qish	53
25. Qiyo boqmay	55
26. Xush kelding	57
27. Jafo qilding	59
28. Bobur Mirzo armonlari	61
29. Begonam	63
30. Qaldirg'och	65
31. Bu o'lkam mening	67
32. Parkentim	69
33. Olcha guli	71
34. Ulfatlarim	73
35. Ne qilay?	75
36. Oyoqqa turib olay	77
37. Davomi	79
38. O'lkamga kelganning rost bo'lsin, Navro'z	81

Ахмад Тошноев

39. Оғам Махмуд	82
40. Хаёт давом этади	84
41. Билмас	86
42. Олтиш ёш	88
43. Кесакол Наврӯзим, меҳрибон Наврӯз!	90
44. Делинг	92
45. Кутлов	94
46. Гулбаҳор	96
47. Паркент – жаннатмакон юрт	98
48. Кўрма	100
49. Бахт тилайман	102
50. Маошсиз амал	104
51. Устозни эслаб	106
52. Умиди дунё	108
53. Аёл	110
54. Ёлғизлик	112
55. Икром	114
56. Ғийбатчига	116
57. Чин сўзим	118
58. Кутлов	120
59. Касаба уюшмасининг фавқулодда йиғилишида	122
ёзилган хазил шеър	124
60. Ўша-ўша	126
61. Тириклик	128
62. Нидо	130
63. Барийор, сизларни яхши кўраман	132-146
64. Тўртликлар	146

39. Og'am Mahmud	83
40. Hayot davom etadi	85
41. Bilmas	87
42. Oltmish yosh	89
43. Kelagol Navro'zim, mehribon Navro'zi	91
44. Deding	93
45. Qutlov	95
46. Gulbahor	97
47. Parkent – jannatmakon yurt	99
48. Ko'rma	101
49. Baxt tilayman	103
50. Maoshisiz amal	105
51. Ustozni eslab	107
52. Umidli dunyo	109
53. Ayol	111
54. Yolg'izlik	113
55. Iqror	115
56. Giybatchiga	117
57. Chin so'zim	119
58. Qutlov	121
59. Kasaba uyushmasining favqulodda yig'ilishida yozilgan hazil she'r	123
60. O'sha-o'sha	125
61. Tiriklik	127
62. Nido	129
63. Baribir, sizlarni yahshi ko'raman	131
64. To'rtliklar	133-147

Ахмад Тошпоев

ДИЛИМ ДУРЛАРИ

(Шеърлар)

Тошкент - 2015

Мухаррир Уллубек Рахимов

Баллий мухаррир Анвар Хўжа

Техник мухаррир Бобур Мирзашарипов

Саҳифаловчи Маснунра Амиханова

Мусаккиҳ Маншур Заёмухамедова

Теришта 15.08.2015 йилда берилди.

Босишта рухсат 27.08.2015 йилда берилди. Бичими 60x84 ¹/₁₆.

Оффсет қоғози. «Times» гарнитураси. Шартли 6 т. 9,6

Нашр босма т. 9,5

Адади 2000 нусха. Буюртма № 238.

«Asr-Matbuot» босмахонасида chop этилди.
Тошкент ш. Ш. Руставели кўчаси, 45-уй.